

У. МИЛЛЕР

ИМАН ЈОЛУ

Доступна мектуб

Әзиз достум!

Мән инанырам ки, сән бүтүн вүчудула вә руһан тамамилә сағламсан. Сәни үрәкдән саламлајыр вә бу достлугумуз үчүн Аллаһа шүкр едирәм. Сәнин һәгигәти тапыб, бу һәгигәт бајрағы алтында Аллаһа вә ничата апаран һагг јолу илә кетмәк истәјин мәни чох севиндирир. Вахты илә сән биз мәсиһчи јолдашларынын һәјаты вә е’тигадлары барәдә тез-тез суаллар верәрдин. Фәгәт сәнә лазым олан бүтүн мә’луматлары вермәјә һеч вахт кифајәт гәдәр имканым олмурду. Она көрә дә мәсиһчиләрин е’тигадлары, вәзифә вә адәтләриндән әтрафлы сөһбәт ачан бу кениш мәктубу сәнә јазмағы гәрара алдым.

Билдијин кими, дүнјада өзүнү мәсиһчи ағландыран миллионларла инсан вардыр. Онларын бәзиләри әсил диндардырлар, бәзиләринин исә тәәссүф ки, јалныз ады мәсиһчидир. Дикәр динләрин нүмајәндәләри кими, мәсиһчиләр дә бир чох тәригәтләрә бөлүнмүшләр. Бу тәригәтләр бир-бириндән доктрина вә ибадәтләрә көрә фәргләнирләр. Буна көрә дә бу мәктубумда сәнә бүтүн мәсиһчиләрин е’тигадларындан данышмағы вә ја һамынын разылаша биләчәји бәјанат сөйләмәји мүмкүн сајмырам. Лакин мән инанырам ки, бу китабын сәһифәләриндән һаггында охујачағым һәгигәтләр дүнјанын һәр јериндән миллионларла мәсиһчи разылашар, һәмрәј олар. Мән дуа едирәм ки, сән мәсиһчилијин изаһыны диггәтләр охујуб Аллаһа јахынлашасан, Ону даһа јахшы таныјыб, даһа чох севәсән вә тамамилә Она итаәт едәсән. Инди исә мән сәнин суалларына ардычыллыгла чаваб вермәјә чалышацағам.

1. АЛЛАҢ КИМДИР?

Әзиз дост! Мән әминәм ки, сәнин илк суалын бу олачаг: “Мәсиһчиләр Аллаһ һаггында нә фикирләширләр?” Һәр һансы диндә әсас идеја Аллаһ һаггында идејадыр. Билирәм ки, бәзи чаһилләр сәнә мәсиһчиләрин үч аллаһа ситајиш етдикләрини сөйләмишләр. Һәтта бәзиләри зәнн едирләр ки, биз хача, инсан шәклинә

(иконаја) да ситајиш едирик. Сәни инандырырам ки, бүтүн бу мә’луматлар јанлышдыр. Әсил мәсиһчиләр һәмишә Јеканә һәгиги Аллаһа инанмышлар, лакин әкәр кимсә башга аллаһларла да ситајиш едирсә, онда белә адам мөһкәм јанылмыш вә сәһвә јол вермишдир. Аллаһ еһкамынын һансынын ән бөјүк олдуғуну Иса Мәсиһдән сорушанда О белә чаваб вермишдир: “Әмрләрин ән биринчиси: Динлә, еј Исраил, Аллаһымыз Рәбб, бир олан Рәббдир. Вә Рәбб Аллаһыны бүтүн үрәјинлә, бүтүн чанынла, бүтүн дүшүнчәнлә вә бүтүн гүввәтинлә сев!” (Марк 12:29,30). Аллаһын бүтүн пејғәмбәрләри гәдим дөврләрдән Аллаһын тәк олдуғуну е’лан етмиш вә бүтләрә ситајиш едәнләрин һамысына мүгавимәт көстәрмишләр.

Мәсиһчиләрин е’тигадына көрә, Аллаһ әввәли вә сону олмадығы үчүн әбәдидир. Биз инанырыг ки, Аллаһ һәр шејә гадирдир. Бүтүн көрүнән вә көрүнмәз, ашкар вә кизли шејләри Өз Сөзү илә О јаратмышдыр. Күнәши, ајы вә сајсыз-һесабысыз улдузлары сејр етдикчә каинатын бөјүклүјүнү вә мө’чүзәсини анламаға башлајыр вә пејғәмбәр Давуд кими учадан ғышгырыб дејирсән: “Көјләр дә Аллаһын шөһрәтиндән сөһбәт ачыр, көј гүббәси дә Онун әлинин гүдрәтиндән хәбәр верир” (Мәзмур 19:1). Аллаһын һыкмәт вә гүдрәтинин улулуғуна бах! Узаг космосда ән бөјүк күнәшләри, Јердә исә ән кичик чүчүләри јарадан О, һәм дә онлары һымајә едир. Аллаһ Гадирдир вә лазым билдијини етмәк гүдрәтинә маликдир. Онун дүнја үчүн мөгсәди вар вә бу мөгсәдини һәјата кечирмәкдә һеч нә Она мане ола билмәз.

Биз инанырыг ки, Аллаһ һәм бөјүкдүр, һәм дә әзәмәтли вә мүгәддәсдир. Гәдим заманларда чох аллаһларла итаәт едән јунанлар вә ромалылар елә кәлирди ки, онларын аллаһлары да инсанлар кими алдадыр, оғурлугла мәшгул олур, өлдүрүр, мәһв едир вә башга чинајәтләр төрәдирләр. Лакин мәсиһчиләрин Мүгәддәс Китабында Аллаһ камиллијиндән, гүдсәјјәт вә паклығындан, јә’ни Онун һәр чүр

натәмизликдөн тамамилә аҗрылмасындан чох җазылмышдыр.

Аллаһ бәндәләриндән бири көзү илә көрдү ки, бир нечә сәма мәхлугу Аллаһын җанында Ону тәрифләрәк дејир: “Вар Олмуш, Вар Олан вә Кәләчәк Күлли-Ихтијар Рәбб Аллаһ мүгәддәсдир, мүгәддәсдир, мүгәддәсдир!” (Вәһј 4:8). Буна көрә дә Аллаһ Өз мүгәддәс тәбиәтинә зидд олан иш көрә билмәзди. Мәсәлән, Аллаһ алдада билмәз, әдаләтсизлик етмәз. Аллаһ, әлбәттә, инсан кими көрүнүшә малик дејилдир. Онун үчүн заман вә мөкан мәһдудийәти јохдур. Һәр заман вә һәр јердә олур. Лакин бә’зән биз Аллаһын көзләриндән, әлләриндән вә јахуд үрәјиндән данышанда һәмин физики терминләри руһани мә’нада ишләдирик. Аллаһын һәр шејдән үстүн вә һаһымыздан өлчүјәкәлмәз јүксәкликдә олмасына баһмајараг, О бизә јахындыр. Буна көрә дә биз дејирик ки, Аллаһ бизи көзләри илә сејр едир, әлләри илә сахлајыр, үрәји илә сеvir.

Аллаһын бүтүн аҗрылмәз чәһәтләри бизим үчүн бөјүк әһмијјәт кәсб етсә дә биз мәсиһчиләр олдуҗга миннәтдарыг ки, итаәт етдијимиз Аллаһ севән Аллаһдыр. Бу, чох мүһүм кејфијјәтдир. Мүгәддәс Китабда дејилир: “Севмәјән, Аллаһы танымамышдыр, чүнки Аллаһ мәһәббәтдир” (1Јәһја 4:8). Даһа дәгиг десәк, Аллаһын бүтүн дүшүнүб етдикләри мәһәббәтдән доғмушдур. Аллаһ Өз мәһәббәтини инсанлара јағыш, күнәш нуру, јемәк, ичмәк вә кејим, бир сөзлә, онларын дүнјада јаша билмәләри үчүн лаһым олан бүтүн шејләри көндәрмәклә изһар едир. Аллаһ Өз мәһәббәтини Онун барәсиндә бизимлә данышачаг пејғәмбәрләри бизә көндәрмәклә дә ифадә едир. Онун мәһәббәтинин ән бөјүк ифадәси Онун көндәрдији Хиласкардыр. Бу барәдә бир гәдәр сонра данышачағам. Аллаһ јаратдығларынын һаһысына сеvir вә һаһыја хејрихаһлыг диләјир. Пејғәмбәр Давуд Аллаһын она олан гајғысыны белә ифадә едир: “Мәним Чобаным Рәбб; мәним һеч нәјә еһтијачым олмајачаг: О мәни саһит суллара гәрг едир. О, гәлбимә гүввәт верир. О мәни Өз ады илә һагг јолуна јөнәлдир” (Мәз. 22:1-3).

Тәбиидир ки, Аллаһ Ону севәнләри вә Она итаәт едәнләри сеvir. Бәс Она итаәт етмәјәнләри О сеvirми? Әлбәттә, Аллаһ мүгәддәс олдуғундан јахшы олан һәр шеји сеvir, һәр чүр пәслијә исә нифрәт едир. Инсанларын етдији ганунсузлуға да Аллаһ нифрәт едир. О онлара гәзәбләнир. Давуд Аллаһа деди: “Сән ганунсузлуғу сеvmәјән Аллаһсан; Сәндә јаманлыг бәргәрар олмаз” (Мәз. 5:5). Аллаһ пәслијә нифрәтини бу пәслији едәнләри вә она итаәтдән бојун гачыранлары чәзаландырмагла көстәрир. Мүгәддәс Китабы охујаркән көрүрүк ки, Аллаһ Она гаршы чыхан вә төвбәдән имтина едән, јә’ни көрдүкләри бәд ишдән тәәссүфләнмәјән вә пис әмәлләриндән әл чәкмәјән аҗры-аҗры адамлары, еләчә дә бүтөв бир халгы нечә мәһв етмишдир.

Фәгәт, изин вер сәнә е’чазкар һәгигәтдән сөз ачым. Һәтта, Аллаһын Гануну позанлара нифрәт етмәсинә баһмајараг, О онлары күнаһлардан хилас етмәк истәјир. Аллаһ онлары ата өз оғлуну севән кими сеvir. Аллаһын күнаһкарлара бу гәрибә мәһәббәти ата-анасына ағ олмуш оғул һағынды Мәсиһин сөјләдији ибрәли һекајәтдә ајдын көстәрилмишдир. Һәлә атасынын сағлыгында мираса јијәләнмиш оғул ата евини тәрк едәрәк бүтүн пуллари мә’насыз јерә хәрчләјир. Артыг һеч нәји галмајанда вә ачындан аз гала өләндә о, атасынын јанына гајытмағы вә күнаһларыны е’траф етмәји гәрәра алды. Оғлуну узагдан көрән ата онун гаршысына гачыр вә ону гучаглајыб өпүр. Ата оғлунун гајытмасы шәрәфинә зијафәт верир. Атасы оғулу һәдсиз севдијиндән ону бағышлады вә јолуну азымыш фәрсиз өвладыны севинчлә гаршылады. Иса Мәсиһ деди ки, Аллаһ да Онун гаршысында күнаһы оланлары беләчә сеvir (Лука 15:11-24). Әзиз достум, Аллаһын бизи сеvиб әвф етмәсинә барәсиндә биз күнаһкарлара хош мүждә верилир. Она тәрәф гајытмаг истәјәндә исә О бизи гәбул етмәјә һазырдыр.

Мүгәддәс Китабда Аллаһын Гадир, Рәбб, Јевоға (күч Аллаһы), Өлмәз, Һәгиги, Һәгг-Тәала, Јеканә Мүгәддәс, Јеканә Саләһ, Падшаһ, һаким, Јарадан, Хиласкар вә Өз халгынын Чобаны кими

адларыны көрүүрүк. Лакин Аллаһын биз мәсиһчиләр үчүн эн эзиз ады Сәмави Атадыр. Иса Аллаһ Һагында данышанда Она “Ата” демиш, шакирдләрине ибадәт заманы: “Буна көрә сиз белә дуа един: Еј көјлөрдә олан Атамыз, исмин мүгәддәс тутулсун” (Матта 6:9)-деј өјрәтмишдир. Аллаһын мәнәви өвлады олмагдан вә Аллаһ-Тәала тәрәфиндән севилмәкдән бөјүк имтијаз ола биләрми?! Бу јүксәк имтијазы Аллаһ Иса Мәсиһә итаәт едән һәр кәсә вермишдир.

Јәгин ки, бу мәгамда сән билмәк истәјәчәксән ки, мәсиһчиләр “Мүгәддәс Үчлүк” дән данышанда нәји нәзәрдә тутурлар. Бир гәдәр сәбр ет. Бир аздан мән бу мұһүм доктринаны изаһ едәчәјәм.

2. ИНСАН КИМДИР?

Әзиз дост! Мәсиһчиләрин һансы Аллаһа инандыгларыны ғыса вә натамам олса да изаһ етдим. Инди исә сәнә мәсиһчиләрин инсан тәбиәти Һагында дүшүндүкләриндән сөз демәјә чалышачағам. Инсан бәрәдә дүрүст анлајышымызын олмасы Аллаһ Һагында дүзкүн анлајыша малик олдуғумуз гәдәр әһәмијјәтлидир. Инсанын камиллији Һагында дүрүст тәсәввүрүмүз әсасән Мүгәддәс Китабдан ирәли кәлир.

Төвратын әввәлиндә (Јарадылыш 1 вә 2) јазылмышдыр ки, Аллаһ асиманы, јери, көјү, бүтүн битки вә һејванлар әләмини јарадыб баша чатдырмыш, сонра исә Аллаһ инсаны Өз сурәтиндә вә бәнзәјишиндә јаратмышды. Бу, әлбәттә, о демәк дејилдир ки, Аллаһын бәдәни вар вә инсан үчүн дә О белә бир бәдән јаратмышдыр. Бу һәр шејдән әввәл о демәкдир ки, инсан мәнәви бахымдан Аллаһа бәнзәр сајылыр. Аллаһ инсана мұһакимә үчүн ағыл, мәһәббәт үчүн үрәк, хејирлә шәри бир-бириндән сечмәк үчүн вичдан, әдаләтли олмаг үчүн ирадә, данышмаг үчүн дил, Аллаһла үнсирәттә олмаг үчүн руһ вермишдир. Беләликлә, Аллаһ шәклиндә јарадылмыш инсан Аллаһы таныја вә Оунула әләгә јарада биләрди. Демәли инсан эн мүгәддәс мәхлүгдур.

Бәзиләринин јанлыш олараг иддиа етдикләри кими, инсан һеч дә Аллаһ олмамышдыр. Фәгәт о, Аллаһа чох јахын олмушдур. Нијјәтиндә јаманлыг вә бәдхалыг олмадығындан инсан хејирхаһ вә мәһәмәтли олмушдур.

О, чансыз машын дејилди, Аллаһ инсана сечмә имканы олан мүстәғиллик вермишдир. Аллаһ инсаны белә јаратмышдыр ки, о өз азад ирадәси илә ону Јарадана итаәт, ибадәт вә севкини сечә билсин.

Аллаһ истәмишдир ки, Оун Јер үзүндә јерләшдирдији инсанлар Ону өз аталары гәдәр, бир-бирини исә гардаш кими севән, Аллаһын әмәјини Јердә севинчлә јеринә јетирә билән әсил өвладлар олсунлар. Бу күн дүнјада инсанлар мүхтәлиф иргә мәнсуб олуб, дәрисинин рәнки вә чизкиләри, дилләринә көрә фәргләнирләр. Лакин онларын һамысы ејни гандан олмагла бир аиләјә мәнсубдурлар. Аллаһ да онларын һамысыны сеvir, чүнки онлары О јаратмышдыр.

Лакин тәәссүф ки, өз азад ирадәсини Аллаһа ибадәт вә итаәт үчүн истифадә етмәк әвәзинә, “Јарадылыш”ын 2 вә 3-чү фәсилләриндә дејилдији кими, инсан Аллаһа гаршы чыхды. Аллаһ әчдадлырымыз Адәмлә Һәвваја бујурду ки, хејир вә шәрин идрак ағачынын мејвәсиндән јемәсинләр. Бу ағач Аллаһын онлары јерләшдирдији Әдәм бағында иди. Аллаһ онлара тапшырмышдыр ки, әкәр сөзә бахмајыб бу мејвәләри јесәләр, өләчәкләр. Илан шәклиндә баға кирән шејтан Һәвваны бу мејвәни јемәјә вадар етди. Сонра Һәвва һәмин мејвәни Адәмә верди вә о да ону једи. Әчдадларымызын бу һәрәкәти јалныз ади бир сәһв олмајыб, онларын Һәкмдары Аллаһа гаршы шүүрлу үсјаны олмушдур. Башга сөзлә десәк, онлар Аллаһ кими олмаг истәмишдиләр. Онлар Аллаһын ирадәсинә табе олмаг истәмәдиләр. Бәс нәтичәси нечә олду? Аллаһ онлары чидди чәзәландырды, онлары Әдәм бағындан говду ки, онлар әзаб-әзијјәт дүнјасында јашасынлар.

Ән писи будур ки, Адәмлә Һәвва Аллаһла бағлылығы итирдиләр, нәтичәдә исә тамамилә дәјишдиләр. Әввәлләр онлар пак вә тәмиз идиләр, инди исә

онлар натәмиз олмушдулар. Аллаһа итаәтсизлик етмәздән әввәл онлар Аллаһын һәр бир әмринә әмәл едә биләрдиләр, инди исә онлар хејрә нифрәт етмәјә, шәри исә севмәјә башладылар. Аллаһа гаршы бу үсјан Мүгәддәс Китабда кұнаһ адландырылмышдыр. Бу кұнаһын чәзасы исә өлүмдүр.

Бу илкин кұнаһла бағлы әһвалат бизим үчүн бөјүк әһмијјәт кәсб едир. Чүнки бәшәријјәтин букүнкү вәзијјәтини мәнз о нөгтәдән даһа ајдын баша дүшәрик. Дүнјанын адамлары, сөзсүз ки, Аллаһын Адәм вә Һәвваны јаратдығы вахтдакы кими тәмиз вә пак дејилдирләр. Буну дәрк етмәк үчүн биз башгаларына дејил, өз үрәјимизә нәзәр салмалыјыг. Биз чоһ заман биләрәкдән дүзкүн иш көрмүрүк. Биз билирик ки, мәнәббәт нифрәтдән үстүндүр, лакин чоһ вахт башгаларына нифрәт едирик. Бәс нә үчүн белә едирик? Чүнки әчдадларымызын тәгсиркарлығы бизим ганымыза һопуб, ирсән тәбиәтимизә чөкмүшдүр. Биз дә онларын һәр икиси (Адәм вә Һәвва) кими Аллаһа мүкәммәл шәкилдә итаәт етмәк истәмир вә бачармырыг.

Ушаг дүнјаја көз ачанда пак вә кұнаһсыз көрүнүр, лакин тезликлә онда шәрин, јаманлығын, пислијин әмәлә кәлмәси башлајыр. Давуд пејғәмбәрин өзү һаггында дедији кими: “Баһ, мән ганунсузлугла мајаланмышам вә анам мәни кұнаһ ичиндә доғмушдүр” (Мәз. 50:7). Беләликлә, биз е’тираф етмәјә мәчбуруг ки, бүтүн инсанлар кұнаһкардырлар. Белә бир Аллаһ Кәламы илә разылашмалыјыг ки, “Инсан үрәји олдугча һиләкәрдир вә сон дәрәчәдә корланмышдыр; ону ким таныјар?” (Јеремја 17:9). Иса Мәсиһ деди: “Чүнки шәр фикирләр, хәјанәт, гатиллик, оғрулуг, рүшвәтхорлуг, кин, әдавәт, мәкр, әхлагсызлыг инсанын ичиндән — үрәјиндән кәлир. Бүтүн бу јаманлыглар дахилдән доғур вә инсаны мурдарлајыр (Марк 7:21–23). Лакин инсан үрәјинин биличиси Аллаһ демишдир: “Салһә һеч јохдур. Бир нәфәр дә олсун јохдур” (Ром. 3:10). Анчаг инсандан даһа бөјүк мүстәсна бир ...әхсијјәт вардыр ки, мән бир гәдәр сонра сәнә Ондан данышачағам.

Инсанын вәзијјәти һечә дә дәншәтлидир! Өз итаәтсизлији илә, Аллаһла бүтүн мүнәсибәтләрини дармадағын етмәклә о, чөлдә азымыш тәнһа гојун кими фәлакәтли өлүмә даһа јахындыр. Инсан Аллаһ өвлады олмагдан әлини үздү вә Аллаһа дүшмән кәсиди, кұнаһын вә шейтанын гулу олду (Ром. 6:17). Мүгәддәс Аллаһ јолу илә кедә билмәјән инсан, доғрудан да кұнаһлары учбатындан өлүдүр (Ефес. 2:1). Аллаһын Адәмә дедији кими, кұнаһын нәтичәси һәм чисмани, һәм дә мәһви өлүмдүр.

3. КҰНАҢ НӘДИР?

Әзиз дост! Мән бурадача кұнаһын нә олдуғуну ајдынлашдырмалыјам. Кұнаһ һеч дә оғурлуг, хәјанәт, гатиллик, сәрхошлуг кими садәчә олараг бир әмәл дејилдир. Аллаһдан тамамилә ајрылма вә Аллаһын мүгәддәс ирадәсинә гаршы һәр шей кұнаһдыр. Кұнаһ јалныз пис һәрәкәт дејилдир: тәкәббүрлүк, пахыллыг, нифрәт, еһтирас, шәһвәт — бунлар да кұнаһдыр. Иса Мәсиһ демишдир ки, Аллаһын ики чоһ бөјүк әмри вардыр: бүтүн гәлбинлә Аллаһы сев вә гоншуну өзүн кими сев (Марк 22:29–33). Бунлар Аллаһын ән әсәс әмрләри олдуғундан Аллаһы бүтүн варлығымызла вә гоншумузу өзүмүз кими севә билмәмәјимиз ән бөјүк кұнаһдыр. Бу әмрләри там јеринә јәтирән вармы? Хејр, Иса Мәсиһин мә’сум шәхсијјәтиндән башга һамы бу әмрләри позмушдүр. Иса Мәсиһин һәјаты Аллаһын биздән тәләб етдији камил һәјат олмушдүр. Онун әмри будур: “Сәмави Атаныз камил олдугу кими сиз дә камил олун” (Матта 5:48).

Лакин үрәкләри бәд нијјәтли биз кұнаһкарлар Аллаһын әмр етдији кими һечә тамамилә хејирхаһ вә пак ола биләрәк? Хәрчәнк хәстәлијинә дүчар олмуш адамын сағламлығыны горумасы барәдә хејирхаһ мәсләһәтә еһтијачы олмур. Она ону мүәличә едә биләчәк тәчрүбәли һәким лазымдыр. Кұнаһа батмыш адам да беләдир. Она да давраныш барәдә көзәл ганунлар, әхлаг гајдалары, өјүд-нәсиһәтләрдән чоһ, онун әглини вә гәлбини тәмизләјән, ирадә вә

арзусуну јенилешдирэн, Аллаһын ондан тэлэб етдијини јеринэ јетирмэк үчүн она күч вэ гүввэ верэ билэн мәнәви һәким лазымдыр. Јәгин ки, һәр јердә бүтүн инсанлара онлары күнаһлардан хилас едиб Аллаһын өвладларына чевирэ биләчәк кимсә лазымдыр. Мән бир аздан Аллаһын Өз мәрһәмәт вә шәфғәти илә дүнјаја кәтирдији Хиласкардан данышачағам.

4. СӘН ПЕЈГӘМБӘР ВӘ МӘЛӘКЛӘРӘ ИНАНЫРСАНМЫ?

Достум! Инди дә сәнин мәсиһчиләрин пејгәмбәрләрә инамы барәсиндәки суалына чаваб вермэк истәјирәм. Бәли, мәсиһчиләр инанырлар ки, Аллаһ Онун Кәламыны инсанлара демәк үчүн пејгәмбәрләри көндәрмишдир. Инсанлар өз күнаһлары учбатындан Аллаһын сәсини ешитмэк истәмәмиш, бәлкә дә өз мәнәви карлыгларына көрә буну бачармамышлар. Лакин төвбә етмиш киши вә гадын олмушдур ки, Аллаһ онлары бағышламышдыр. Аллаһ онларла данышмыш вә онлара тапшырмышдыр ки, Онун Мүждәсини башга инсанлара да

апарсынлар. Беләликлә, онлар Аллаһын пејгәмбәрләри олмушлар.

Пејгәмбәрләр һаггында билдикләримиз Мүгәддәс Китабдан кәлир. Бурада Аллаһ тәрәфиндән сечилмиш вә Онун мүждәчиләри олан адамларын тәрчүмеји-һаллары, јазылары вә сөзләри вардыр.

Мүгәддәс Китабда хатырланан бәзи пејгәмбәрләр бунлардырлар: Ибраһим, Мусанын гардашы һарун, Мусанын бачысы Мәрјәм, Нафан, Шәмуил, Давуд, Илјас, Јелисеј, Јәшаја, Јеремија, Јәһја, Јоел, Данијел вә Иса Мәсиһин кәлишиндән әввәлки сон пејгәмбәр Вәфтизчи Јәһја. Аллаһын досту вә иман кәтирәнләрин Атасы сајылан Ибраһими Аллаһ бир чох халгларын атасы сечмишдир. Аһыл вахтында арвады Сарадан Ибраһимин Исыаг адында оғлу олмушдур. Ибраһим Аллаһа һәддиндән артыг иман етдијинә көрә оғлу Исыагы Она гурбан вермәјә һазыр иди. Лакин Аллаһ Исыагын әвәзинә гурбанлыг үчүн гоч нәзәрдә тутду (Јарадылыш 22:1-19). Сонра Аллаһ Ибраһимә вәд етди ки, Исыагын нәсли дүнјаја ничат вә хошбәхтлик кәтирәчәкдир. Бу вәд Иса Мәсиһдә јеринә јетирилди. Мәсиһдән сонра Јәһја, Петер, Павел кими һәвариләр кәлдиләр ки, онлар да Аллаһын Кәламыны инсанлара дејир вә онлара Иса Мәсиһ итаәт етмәји өјрәдирдиләр. Биз инанырыг ки, онлар Аллаһын сонунчу пејгәмбәрләри олмушлар. Кениш мәнәда исә Аллаһын Кәламыны јајан һәр кәс пејгәмбәр адландырыла биләр.

Мәсиһчиләрин пејгәмбәрләрә олан мүнәсибәти башга мәзһәбдән оланларын мүнәсибәтләриндән фәргләндији үчүн мән бир нечә мұһым һәгигәти гејд етмәк истәрдим:

- а) пејгәмбәрләрин сајы мәлұм дејилдир, онларын әксәријјәтинин адларыны биз билмирик;
- б) таныдығымыз бүтүн пејгәмбәрләр Аллаһын досту Ибраһимин вә онун оғлу Исыагын нәслидир;
- в) Аллаһ пејгәмбәрләри 2000 ил әрзиндә көндәрмишдир;
- г) әсәсән пејгәмбәрләр исраил халгына көндәрилмишдир. Аллаһ ону хұсуси халг олараг сечмишдир ки, һәгигәтини

дүнјанын бүтүн халгларына бу халг васитәсилә билдирсин.

- ғ) пејғәмбәрләр чәмијјәтин бүтүн тәбәғәләринә мәнсуб олдуғларындан онларын бәзиләри варлы, бәзиләри исә јохсул олмушлар. Онларын арасында алим, савадсыз, гоча, чаван вә с. олмушдур.
- д) пејғәмбәрләр һеч дә кұнаһсыз олмамышлар. Лакин Аллаһа итаәт етдикләриндән онларын кұнаһлары бағышланмышдыр.
- е) Илјас вә Вәфтизчи Јәһја кими бәзи пејғәмбәрләр китаб јазмамышлар. Муса, Давуд, Јәшја, Јәһја, Павел кими пејғәмбәрләр исә кәләчәк нәсилләр үчүн Аллаһ Кәламыны јазмышлар.
- ә) Аллаһын Кәламы пејғәмбәрләрә мұхтәлиф үсулларла кәлиб чатмышдыр. Бәзиләри Аллаһын сәсини ешитмиш, бәзиләри мәләкләрлә хәбәр тутмуш, бәзиләри хәјаллар вә рәјаларда көрмүш, бәзиләринә исә буну ағыл вә үрәкләри демишдир. Онлар да инамла инсанлара дејә билдирдиләр: “Рәбб белә бујуруп.”

- ж) бәзи пејғәмбәрләрә мөчүзә јаратмаг күчү верилмишдир. Бу да онларын сөзләринин һәгигилијини сүбут едир. Бунлар Муса, Јелисеј, Петер кими пејғәмбәрләрди. Вәфтизчи Јәһја исә һеч бир мөчүзә көстәрмәмишдир.

Иса Мәсиһ гәдәр кәлмиш пејғәмбәрләр инсанлара Аллаһын камилијини, онлардан Онун нә тәләб етмәсини Аллаһа итаәт етмәдикләри тәгдирдә, Онун гәзәбинә кәләчәкләрини билдирдиләр. Пејғәмбәрләр, һәмчинин, инсанлары инандырыдылар ки, әкәр онлар өз кұнаһларындан әл чәкиб Аллаһа пәнаһ апарсалар, Аллаһ онлары бағышлајачаг вә онлара хејир-дуа верәчәкдир. Јеканә ганунверичи пејғәмбәр олан Муса васитәсилә Аллаһ Израил халгы үчүн чохлу ганунлар вермишдир. Ондан сонра кәлән пејғәмбәрләр исә инсанлары бу ганунлара риәјәт етмәјә инандырмышлар. Лакин инсанлар кұнаһкар олдуғларындан Аллаһын бу мүгәддәс ганунларына там әмәл етмәк онлар үчүн мүмкүн дејилди. Демәли, Ганун онлары хилас едә билмәмиш, лакин

онларын кұнаһкарлығыны күзкү кими көстәрмиш вә инсанлар үчүн Хиласкарын зәрурилијини анламаға онлары мәчбур етмишдир.

Пејғәмбәрләрин етдикләринин ән әһәмијјәтлиси будур ки, онлар Аллаһ-Таала тәрәфиндән инсанларын етијјач дујдуғлары Хиласкары көндәрәчәјини билдирмишләр. Мән сәнә Иса Мәсиһ һагында сөз ачанда гәдим пејғәмбәрләрин китабларында тапылмыш бир нечә е’чазкар вәди хатырладачағам.

Аллаһын јаратдығы инсанлардан фәргләнән вә адәтән, мәләкләр адландырылан варлығлар һагында Мүгәддәс Китабда чохлу мәлуматлар вардыр. Онлар Аллаһын хидмәтчи мәләкләридиләр. Аллаһ чох вахт онлары Өз ирадәсини пејғәмбәрләрә вә диқәр иман сәнибләринә билдирмәк үчүн көндәрмишдир. Мәләкләр инсан гијәфәсиндә Ибраһим, Муса вә башгаларынын јанына кәлирдиләр. Мүгәддәс Китабда мәләкләрин јалныз икисинин ады верилмишдир: Чәбрајыл вә Микајыл. Мәјрәмә Иса адлы оғлу олачағы барәдә Чәбрајыл мәләк хәбәрдарлыг етмишдир.

Аллаһа итаәт едән мүгәддәс мәләкләр һагында әләвә олараг Мүгәддәс Китабда дејилир ки, Аллаһа ситајиш етмәјән вә Она дүшмән кәсилән башга руһани мәхлуғлар вардыр. Онлар иблис вә онун мәләкләридир. Мәсиһчиләрин әксәријјәти белә һесаб едирләр ки, Аллаһ шејтаны чох көзәл јаратмышдыр. Лакин о гүррәләнмиш, диқбашлыг едәрәк Аллаһа итаәт етмәкдән бојун гачырмышдыр. Нәтичәдә иблис вә онун ардынча кедәнләр көјләрдәки мүгәддәс јүксәкликдән јерә атылмышлар. Инди онлар Аллаһын јердәки әмәјини дә алт-үст етмәјә, дағытмаға чалышырлар. Адәм вә һәвваны да елә һәмән шејтан јолан чыхармыш вә онлар Әдәм бағындан говулушлар. һәмән шејтан бу күнә кими инсанлары Аллаһдан дөндәрмәјә сәј көстәрир. О, һәтта Иса Мәсиһи дә Аллаһа гулаг асмагдан чәкиндиришә чалышыш, лакин бу чәнди баш тутмамышдыр (Матта 4:1-11). Иблисин күчү бөјүкдүр, лакин Аллаһа бәрәбәр дејилдир, иблис Аллаһын

нэзарэти алтындадыр. Мәсиһчиләр нә иблисдән, нә дә онун инсанлара, оналарын бәдән вә чанларына зијан вуран шәр руһлардан горхмамалыдырлар. Чүнки иблисә гаршы дурмаға вә ону дэф етмәә Иса Мәсиһ бизә гүввәт верир. Аллаһ тезликлә инсанлары азыран иблиси јер үзүндән чәәннәм одуна атачаг (Вәј 20:10).

5. МӘСИҲЧИЛӘР ҲАНСЫ МҮГӘДДӘС КИТАБЛАРЫ РӘҲБӘР ТУТУРЛАР?

Достум! Инди исә сәнин мүгәддәс китабларымыз Һаггындакы суалларына чаваб верәчәјәм. Билирсән ки, лап гәдим заманлардан јәһудиләрә вә мәсиһчиләрә “китаб әли” демишләр. Бу ад онлара һәм јарашыр, һәм дә лајигдир. Бәли, истәр јәһудиләр, истәрсә дә мәсиһчиләр өз мүгәддәс китабларынын горунуб сахланмасына дәрин мараг кәстәрдикләриндән газандыглары бу ада да онлар лајигдирләр.

Мәсиһчиләр һансы китаблары мүгәддәс сәјырлар?

Бу, 66 китабдыр. Һәмән китаблар (Төврат вә Инчил) Мүгәддәс Китаб ады илә бир китабда бирләшдирилмишдир. Онлар, адәтән “Әһди-Әтиг” вә “Әһди-Чәдид” ады илә ики јерә ајрылырлар. Мән онларын һәр бири Һаггында ајры-ајрылыгда сөһбәт ачачагам.

1. ӘҺДИ-ӘТИГ (МҮГӘДДӘС КИТАБЫН МӘСИҲНДӘН ӘВВӘЛКИ ГӘДИМ ҺИССӘСИ).

Мүгәддәс Китабын бу һиссәси ајры-ајры 39 китабдан ибарәтдир. Истәр јәһудиләр, истәрсә дә мәсиһчиләр онларын һамысыны “мүгәддәс китаблар” сәјырлар. Бу китаблар ибрани дилиндәдир. Онлар, ән азы, ики мин ил әрзиндә Мүгәддәс Руһун рәһбәрлији алтында мүхтәлиф мүәллифләр тәрәфиндән јазылмышлар. Илк беш китаб “Төврат” ады илә мошурдур. Бу китабларын материаллары гәдим әлјазмаларындан топланмышдыр.

Онлары Аллаһын рәһбәрлији илә Муса вә башгалары јазмышлар.

Биринчи китаб “Јарадылыш” адланыр. О, Аллаһын дүңяны јаратмасы тәсвири илә башланыр, Адәм вә Һәввадан, Нуһдан вә Нуһ туфанындан сөһбәт ачыр. Бу китабда, еләчә дә, Аллаһын кәстәриши илә Ибраһимин Месопотомиядан чыхыб Һаранда јерләшмәсиндән данышылыр. Орада Исаг вә Јагубдан, һәмчинин, Мисирә гул кими гардашлары тәрәфиндән сатылмыш, сонралар Фир’онун саг әли олмуш Јусифдән сөз ачылыр. Төвратын диқәр дөрд китабында Јагубун он ики оғлунун нәслиндән, Муса васитәсилә Исраил халгыны Мисирдән чыхаран Аллаһын күчүндән данышылыр. Бу китаблар Аллаһын бүтүн ганунларыны әһәтә едир. Һәмин ганунлары исә Аллаһ Мусаја Сина дагында Исраил халгы үчүн вермишдир.

Төвратдан сорақы китаблары тарихи китаблардыр. Бу китабларда Нун оғлу Јешуанын рәһбәрлији илә исраиллиләрин Фәләстини истила етмәсиндән данышылыр. Бу китабларда мәсиһчиликдән 1000 ил әввәл Исраилә һөкмдар олмаг үчүн Аллаһын Шамуел пејгәмбәри көндәрмәсиндән вә Давуда хејир-дуа верәрәк ону јаг илә мәһ етмәсиндән данышылыр. Һәмчинин, бу китабларда һөкмдар вә пејгәмбәр олан Давудун бүтүн дүшмәнләри нечә дэф етмәсиндән вә оғлу Сүләјманын Гүдсә мәбәд тикдирмәсиндән дә данышылыр. Сүләјмандан сонра падшаһлаг парчаланды. Сүләјманын нәсли, Бабил ордусу мәсиһчиликдән әввәл, 586-чы илдә Гүдсү ишғал едәнә гәдәр орада јәһуди нәслини идарә етди. Ишғал заманы хејли јәһуди әсир тутулуб Ирак вә Ирана апарылды. 50 илдән сонра фарс һөкмдары Кир Бабили тутмуш, јәһуди әсирләрини Гүдсә гәјятмаға вә орада дагыдылмыш мәбәди јенидән тикиб баша чатдырмаға имкан вермишдир. Онлар бу мәбәди бәрпа етдиләр. Лакин мәсиһчиликдән әввәл, 586-чы илдән бәри Давудун нәслиндән һеч кәс јәһудиләрин падшаһы олмады. Фәләстин јаделлиләрин нэзарәти алтында иди.

Әди-Әтигдә тарихи китаблардан сонра поетик китаблар кәлир. Бунлар Ејјубун китабы, Давудун Зәбурлары, Сүлејманын Мәсәлләри вә с. - дир. Даһа сонра исә Јешаја, Јеремија, Ызкиил, Даниел, Михеј, Зәкәријә, Мәлаки кими пејғәмбәрләрин јаздыглары 16 китабдыр. Бу пејғәмбәрләрин әксәријәти Рәбб Иса Мәсиһин доғулмасындан әввәл, 800-чү иллә 400-чү ил арасында Јәһудејада јашамышлар. Чох кұман ки, Мәлакидән сонра (б. е. ә. 430-чу илә јахын), Вәфтизчи Јәһја гәдәр Аллаһ пејғәмбәр көндәрмәишидр.

2. ӘДИ-ЧӘДИД

Әди-Чәдид 27 китабдан ибарәтдир. Бу китаблар әлли ил мүддәтиндә, јунан дилиндә јазылмышдыр. Бу, Иса Мәсиһин өлүмү, дирилмәси вә көјләрә галдырылмасындан сонра олмушдур. “Әди-Әтиг” Аллаһын Өз Исраил халгы Муса васитәсилә бағладыгы әһддир (Чыхыш 24:1–8). Әди-Чәдид јени халга — јалныз Иса Мәсиһә иман едәнләрә Аллаһын вәсијјәтидир (Јеремија 31:31–34; Лука 22:30).

Әди-Чәдидин илк дөрд китабы “Инчил” адланыр. “Инчил” јунан сөзү олуб “Хош Хәбәр” демәкдир. Бу китаблары дөрд мүхтәлиф мұәллиф јазмышдыр. Бу китаблар Иса Мәсиһин һәјәт вә тәлими һагында мүстәгил тәсвирләрдир. Онлар бир-биринә сидд дејилдир. Әксинә, ејни адамын мүхтәлиф вәсијјәтләрдә чәкдирдији фотошәкилләр кими, бу дөрд китаб да бир-бирини тамамлајыр. Чох заман Әди-Чәдидин бүтүн китаблары “Инчил” адландырылыр.

Әди-Чәдидин бешинчи китабы һәвариләрин ишләри һагындадыр. Бурада Иса Мәсиһин көјләрә галхмасындан сонра 30-чу илләрдә Гүдсән Ромаја кими мәсиһчилијин јайылма тарихиндән бәһс едилир. Әсас мөвзу һәвари Петер вә Павелин иши барәсиндәдир. Даһа сонра исә ијirmi бир мәктуб кәлир ки, бунлар да әсасән һәвари Петер, Павел вә Јәһјанын мәктубларыдыр. Бу мәктублар Рома империясынын бир чох шәһәрләринин мәсиһчи ичмаларына вә

ајры-ајры мәсиһчиләрә јазылмышдыр. һәвариләр итаәт етмәк вә јашамаг јолларыны көстәрирдиләр. “Вәһј” адланан сон китабда һәвари Јәһјанын көрдүјү рәјаларын тәсвири верилмишдир. Бу китабда инамсызлара вериләчәк чәзалар, Иса Мәсиһин там гәләбәси вә әбәди Аллаһ Сәлтәнәтинин шәһрәти верилир. Јәһудиләр вә мәсиһчиләр Әди-Әтигин китабларыны мүгәддәс китаблар һесаб едирләр, Әди-Чәдиди исә јалныз мәсиһчиләр.

Јәһин сән мәнән сорушмаг истәјирсән ки, мәсиһчиләр бунларә “мүгәддәс” вә “Аллаһдан” дејәндә нәји нәзәрдә тутурлар. Биз нәзәрдә тутмуруг ки, Аллаһ чохсајлы мұәллифләрә бу китаблары һәр һансы бир мүдирин өз кәтибәсинә јаздырдыгы кими дигтә етмишдир. Бу китабларын һәр бирини охудугча бөјүк үслуби фәргләр көрүнүр. Нә Давуд Сүлејман кими, нә дә Павел Јәһја кими јазмамышлар. Шәхсијјәтчә бир-биринә бәнзәмәдикләри кими, онларын јазылары да хәјли фәргләнир. Сән марағлана биләрсән ки, онларын јаздыглары китаблар инсанларын јаздыглары дикәр китаблар кими сәһвләри вә һәгигәтләри олан јалныз бәшәри сәнәдләр идими?

Әсла! Бу китаблары инсанлар јазсалар да, мәсиһчиләр онларын һамысыны Аллаһ Кәламы һесаб едирләр. Биз инанырыг ки, Аллаһ Мүгәддәс Руһу илә бу китабларын мұәллифләринә рәһбәрлик етмишдир. Онларын јаздыглары исә һәгигәтдир. Биз инанырыг ки, Аллаһ бунунла да Өз һәгигәтини вә Өз ирадәсини бу китаблары јазмаг үчүн сечдији адамларә ачмышдыр. һәр бир мұәллиф дә Аллаһын рәһбәрлији илә бизим үчүн Аллаһ Кәламыны јазмышдыр. Инчилдә вә ја Әди-Чәдиддә јазылмышдыр: “Зира пејғәмбәрлик һеч заман инсан ирадәси илә кәлмәмишдир. Фәгәт инсанлар Мүгәддәс Руһ тәрәфиндән һәрәкәтә кәтириләрәк, Аллаһдан кәлән шәјләри сөјләдиләр” (2Петер 1:21). Онлар Аллаһдан данышдыглары кими дә јазмышлар. Аллаһ Кәламы Аллаһын јазылмыш Сөзүдүр.

Буна көрә дә биз мәсиһчиләр Мүгәддәс Китабы дүнјанын башга китабларына бәрәбәр тутмуруг. Биз инанырыг ки, Аллаһ

барэсіндэ, Онун вэ гоншуларымызын гаршысындакы вэзифэлэrimиз барэсіндэ нэр шеји бу китабдан өрөнэчэжик. Бу китаб бизэ кұнаькар адамлары дәжишдирэн вэ дүнжаны Өзүнүн истэдији кими етмэк гүдрэтинэ малик Хиласкар Иса Мэсиь һаггында данышыр.

Инди исэ, изин вер, сэнэ бэ'зи шејлэри изаь едим:

- 1) Биринчиси, дүнјада бир сыра Мэсиь тэригэтлэри вардыр. Онлары һамысы бу 66 китабы һагигэт кими һабул едир, онлары һэјатда вэ елмдэ јеканэ бэлэдчи билирлэр.
- 2) Мэсиьчилэр һеч дэ сонракы китабларын әввәлкилэри әвәз вэ ја рәдд етдиклэрини фикирләшмирлэр. Мәсәлән, биз елә һесаб етмирик ки, Инчил Төвраты әвәз едир. Иса Мэсиь демишдир: “Санмајын ки, Мән Гануну вэ пејгәмбәрлэрин јаздығларыны поэмаға кәлдим; Мән поэмаға дејил, ичра етмәјә кәлдим” (Матта5:17). Орта мәктәбин 10-чу синифлэри үчүн китаблары ашағы синифлэрин китабларына зидд олмајыб, онлары тәкзиб етмәдији кими, Аллаһын сонракы китаблары да әввәлкилэри рәдд етмәјиб, әксинә, инсана Аллаһ һагигәтлэринин даһа мүкәммәл аңлајышыны верир. Биз мәсиьчилэр она көрә дэ Аллаһын бизә вердији бүтүн дәрслэри өрәнмәк үчүн бу китабларын һамысыны охујуруғ. Әкәр кимсә Аллаһын Мүгәддәс Китабында дедиклэри илә разылашмајан китаб јазырса, биз һәмин китабын Аллаһа мәхсус олмадығыны билirik. Чүнки Аллаһ Өзүнә гаршы чыхмыр.
- 3) Мәсиьчилэрин Мүгәддәс Китабларына хәјанәт етдиклэрини вэ индики китабларымызын етибар газанмадығларыны нә вахтса ешитсән, инанма. Бу, тамамилә сәһвдир. Мәсиьчилэр өз Мүгәддәс Китабларыны севдиклэриндән кұнаькарларын бу китаблары мәъв етмәсинә, еләчә дэ орада бир сөзү белә дәјишмәлэринә һеч бир вахт јол вермәзлэр. Аллаһын Кәламы бүтүн бәшәријјәт үчүндүр.

Һамынын өз ана дилиндә охуја билмәси үчүн мәсиьчилэр Мүгәддәс

Китабы бүтүнлүклә вә ја гисмән бүтүн дүнја диллэринә тәрчүмә етмәјә чалышмышлар. Мүгәддәс Китаб вә ја онун бә'зи әјры-әјры китаблары 1400-дән артығ дилә чеврилмиш вә нәшр едилмишдир. Мүждә исә һәр бир дилдә ејнидир. Мүгәддәс Китаб нүсхәлэринин һәр ил башға дүнја китабларында даһа чох јайылдығыны билирсәнми? Јә'гин ки, инсанлар бу китаблары сахта һесаб етсәјдилэр, бу белә олмазды.

Ахы Өз Кәламыны инсанлара рәһбәрлик үчүн көндэрән Аллаһын Ону дәјишдирмәси, бунунла да инсанлары чашдырмасы, јолундан аздырмасы гејри-мүмкүдүр. Јох! Аллаһ Өзү Өз Мүгәддәс Кәламынын Мүдафиәчисидир вә Аллаһ Өзү Өз Мүгәддәс Кәламыны Ону мәъв едәчәк һәр шејдән горумушдур. Демәли, Аллаһ Кәламы етибара лајигдир.

- 4) Мүгәддәс Китабын 66 китабынын 1500 ил әрзиндә мүхтәлиф мүәллифләр тәрәфиндән јазылмасына баһмајарағ, ејни һадисәдән бәъс етмәси дэ диғгәтләјигдир. һәмин китабларда дејилер ки, Аллаһ кимдир, О, инсандан нә тәләб едир, кұнаькар инсанларын ничаты үчүн Аллаһ нә етмишдир. Бу да ону көстәрир ки, бүтүн бу китабларын һагиги мүәллифлэри онлары јазанлар дејил, Аллаһдыр.
- 5) Мүгәддәс Китабын асан баша дүшүлмәси дэ онун нәзәрә чарпан хүсусијјәтидир. О, чох илләр бундан әввәл гәдим дилләрдә јазылмасына баһмајарағ, бу күн дүнја диллэринин һәр һансы биринә тәрчүмә олуна билэр вә савадсыз адамлар белә онун мәзмунуну баша дүшә биләрлэр. Дүнјанын ән учғар јерлэриндә белә тез-тез киши вә гадынларындан ешитмишәм ки, Мүгәддәс Китабы, садәчә оларағ, мүәллимсиз охујан һәр бир кәс Аллаһы дәрк етмиш вә кұнаьларындан хилас олмушлар. Әлбәттә, иланијјатчыларын јаздығлары китаблар да Аллаһын Кәламыны даһа мүкәммәл аңламағда көмәјимизә чатыр, Мүгәддәс Китабын әсас һагигәтлэринин өјрәдилмәси үчүн

Мәсиһ Чәмијјәтләринин тәртиб етдикләри вәсаитләр дә һагг јолуна дүшмүш иманлылар үчүн бәләдчи ола биләр. Лакин Мүгәддәс Китабы өјрәнән һәр кәс билир ки, о, өзү-өзүнү изаһ едир. Мүгәддәс Китаб Аллаһ, ничат, Аллаһа вә инсана борчумуз һаггында һәји билмәк لازمдырса, һамысы барәдә бизә сөз ачыр. Буна көрә дә Мүгәддәс Китабы өјрәнмәк һәр бир мәсиһчинин борчу вә үстүнлүдүр. Башга мәсиһчиләрин көмәји вә Мүгәддәс Руһун рәһбәрлији илә Мүгәддәс Китабдан парчалар охујуб, онун мәзмуну үзәриндә фикирләшмәк, Мүгәддәс Кәламы арасхдырмаг мәсиһчинин адәти олмушдур.

Бәлкә дә марагланачагсан ки, мән нә үчүн Инчилин Иса тәрәфиндән јазылмасы вә ја Иса Мәсиһә Аллаһ тәрәфиндән верилмәсиндән сөз ачмадым. Билдijимизә көрә, һәгигәт будур ки, О, китаб јазмамышдыр, әлләриндә Она Аллаһын вердији китаб олмамышдыр. Бир гәдәр сонра изаһ едәчәјим кими, О Өзү Аллаһын Чанлы Сөзүдүр... О Өзү Аллаһын камил тәзаһүрү иди. Демәли, Аллаһ Матта, Јәһја вә Павели, еләчә дә башгаларыны Иса Мәсиһи тәсвир едән китаблар јазмаға сөвг етмишдир. Бу бизә Ону көрмәјә вә Онун вәситәсилә Аллаһ Мүждәсини ешитмәјә көмәк едир.

Достум! Она көрә дә сәнә јаздыгларымдан баша дүшәрсән ки, Мүгәддәс Китаб олдуғча әһмијјәтли китабдыр. Ону охујуб мәзмунуну мәнимсәмәк һамы үчүн нечә дә вачибдир. Мәсиһчилик вә ничат јолу һаггында дүзкүн анлајышы јалныз Мүгәддәс Китабдан өјрәнмәк олар. Әминәм ки, сән Мүгәддәс Китабы әлдә едиб ону охујачагсан. Гој Аллаһ Өз Сөзүнү онун һәр сәһифәсиндән сәнә десин!

6. ИСА МӘСИҲИН ЈЕРДӘ ҺӘЈАТЫ

Достум! Инди Мәсиһ мәзһәбинин изаһынын ән мүһүм һиссәсинә кечәк. Биз бурада Иса Мәсиһин камиллији, Онун Аллаһа вә бәшәријјәтә мүнәсибәти

һаггында данышачағыг. Лакин мән әввәлчә сәнә Онун һәр дөрд Мүждәдә верилмиш һәјатындан данышачағам.

Бир дәфә Чәбрајыл мәләк Мәрјам адлы гыза бир Огул доғачағы вә Она Иса адыны гојачағы барәдә хәбәрдарлыг етди. О, Һәгг-Тәала Аллаһын Оглу адланачагдыр вә Онун Падшаһлыгынын сону олмајачагдыр (Лука 1:26–38). Бу һадисәдән 700 ил әввәл Јәшаја пејғәмбәрин сөјләдији сөзләрин ичрасы олду. О демишди: “Бакирә гыз бојлу олачаг вә бир Огул доғачаг” (Јәшаја 7:14). Сонралар мин ил бундан әввәл Давудун доғулдуғу Јерушәлимин кичик Бејтлһеһем шәһәриндә Иса анадан олду. Исанын һәмән шәһәрдә доғулачағыны Јәшаја кими, Мәсиһдән 700 ил әввәл јашамыш Михеј пејғәмбәр дә сөјләмишди: “Вә сән, еј Бејтлһеһем, Јәһуда дијары, Јәһудеја рәисләри арасында һеч дә ән кичији дејилсән. Зира, халгым Исраили күдәчәк олан Рәһбәр сәндән чыхачагдыр” (Михеј 5:2). Онун доғулдуғу күн бир мәләк бу һадисәни чобанлара хәбәр верәрәк деди: “Мән сизә бүтүн халгы севиндирәчәк бир мүждә кәтирмишәм. Чүнки бу күн Давудун шәһәриндә сизә Хиласкар доғулду. О, Рәбб Мәсиһди” (Лука 2:10–11). Мәрјәм өзүнү Исанын атасы кими апаран дүлкәр Јусифин арвады олду. Иса да кәнчлијиндә боја-баша чатдығы Назарет шәһәриндә дүлкәр олду. О, отуз јашына кими охумады вә һеч бир мөчүзә көстәрмәди. Адамлар да билмирдиләр ки, О онларын көзләдији Мәсиһди.

Исанын отуз јашы тамам оlanda Онун ишләмәк вахты кәлиб чатды. О, Јер үзүнә дә елә буна көрә кәлмиши. О, Назарети тәрк етди вә о заманлар әтрафына топлашан инсанлара Аллаһ Кәламыны

өйрөдөн Вөфтизчи Жөңянын жанына кетди. О, онлары төвбө етмөжө вэ Иордан чајында вөфтиз олмага чагырылды. Суда вөфтиз олма күнаһлардан тэмизлөмө рэмзи иди. Бүтүн өмүр боју бир дөфө дө олсун күнаһ ишлөтмөсө дө, Иса Жөңянын жанына вөфтиз олмага көлдү вэ вөфтиз олду. Иса судан чыханда Аллаһын Руһу көјөрчин кими Онун үзөринө енди. Көјлөрдөн бир сөс көлдү: “Бу Мөним севкили Оғлумдур, Ондан чох мөмнунам” (Матта 3:17). (Бир аздан мөн сөнө “Оғул” сөзүнүн мөнасыны изаһ едөчөјөм). Сора Иса Руһ тәрәфиндөн сөһраја апарылды, орада гырх күн оруч тутду, дуа етди. Бүтүн бу вахт әрзиндө иблис Ону имтанан едөрөк Аллаһдан дөнмөсинө вэ она итаат етмөсинө чөһд көстөирди (Матта 4:1–11).

Шөјтан үзөриндөки гөлөбөдөн сонра Иса Мөсиһ Жөңянын жанына гайтды. Жөңја жанына көлмөкдө олан Исаны көрдүкдө деди: “Будур, дүнжанын күнаһыны ортадан галдыран Аллаһын Гузусу!... Мөн Ону танымаздым, амма су илэ вөфтиз етмөк үчүн мөни Көндөрөн мөнө деди: кимин үзөринө Руһун ениб галдыгыны көрсөн, Мүгөддас Руһла вөфтиз едөр Одур. Мөн дө көрүб: “Аллаһын Оғлу будур”-дејө шөһадөт етдим” (Жөңја 1:29–34). Ону “Аллаһын Гузусу” адландырмагла Жөңја дејирди ки, Иса бүтүн инсанларын күнаһларынын гурбаны кими өлөчөк. Сонра Иса Өз шакирдлөрини сечмөжө башлады вэ онлардан он ики нөфөр һөвари ајырды. Онлар һеч дө охумуш вэ даһи адамлар дејилдилөр. Петер, Жөңја вэ башгалары балыгчы, Матта исә веркијыған иди. Лакин онлар баша дүшүрдүлөр ки, Иса Мөсиһдир. Она көрө дө онлар өз ишлөриндөн әл чөкиб нө пул, нө дө мадди фәјда көзлөмөдөн үч ил өлкөни пијада көзөрөк өз Мүөллимлөринин ардынча кетдилөр. Бүтүн бу мүддөт әрзиндө Иса онлары Онун көјлөрө галхамасындан сонра көрөчөји ишлөрө алышдырылды.

Иса да Жөңја кими: “Вахт тамам олду, Аллаһын Падшаһлыгы јакынлашды. Төвбө един вэ Мүждөјө иман един”-дејө инсанлара сөјләјирди (Марк 1:15). О, Аллаһ Көламыны инсанлара мөбөдлөрдө, евләрдө, елөчө дө инсанлар даг јамачында, Галилеја дөнизинин саһилиндө Онун

башына топлашан заман чатдырылды. Она гулаг асанларын һамысы онун мүдриклијинө, һөкмлө данышмасына һөјран галырды, чүнки О, һакимијјөт саһиби кими данышылды. Пејгәмбөрлөрин һамысы: “Динләјин, көрүн Аллаһ сизө нө дејир”-дејөрдилөр. Анчаг Иса Мөсиһ инсанлара мүраҷиөт едөркөн: “Мөн сизө дејирөм”-дејөрди.

Иса Мөсиһ Өз Сөзләри илэ Она пөнаһ көтирән хөстөлөрө шөфа верирди. Чүзам хөстөлијинө тутулмуш инсан Онун ајагларына дүшүб дејирдилөр: “Әкәр истәсән мөни тэмиз едө биләрсән.” Онун да рәһми көлдү, элини узадыб она тохунду вэ деди: “Истәјирөм, тэмиз ол.” Бу сөздөн сонра чүзам дәрһал ону тәрк етди вэ о, тэмиз олду (Марк 1:40–42). Чинө тутулмуш адамлар Онун жанына көлөндө О, сөзлө чин-шөјтаны јох едөрдү. О, корларын көзлөринө әлләрилө тохунмагла шөфа верирди вэ онлар көрүрдүлөр. О, өүлүри дө дирилдирди. Төбии ки, Онун ардынча издиһам кедирди. Иса Мөсиһин өјрөтмөжө вэ шөфа вермөжө башы елө гарышырды ки, бөзөн јөмөк јөмөжө белә вахты олмурду. Башгаларына Өз мөһәббәтини көстөрдји һалда, шөхси еһтијачларыны унудурду. О һәр бир ишиндө Өзүнү јох, Сөмави Атанын јүксәлдирди вэ иззәтлөндириди. О, хөстөлөрө шөфа вэ езабкеш инсанлара тәскинлик верөрөк онлары хилас едир вэ бүтүн иззәти Аллаһа верирди.

Өз әтрафындакы заваллы вэ мөһтач инсанлара бахараг онлара тәсәлливөричи вэ мәрһәмәтли чагырышла деди: “Еј бүтүн јорғунлар вэ јүкләри ағыр оланлар, Мөним јаныма көлини вэ Мөн сизө раһатлыг верөрөм” (Матта 11:28). Она пөнаһ көтирәнләр һеч бир вахт Ону тәрк етмирдилөр. Бир дөфө Исанын жанына ифлич олмуш бир адам көтириб гаршысына гојдулар. Бу адамын һөм чисмән, һәм дө руһон шөфаја еһтијачы олдуғуну көрөрөк она деди: “Оғлум, күнаһларын багышланды.” Фөгөт орада отуран гануншүнаслардан бир нечәси үрөкләриндө дүшүндүлөр: “О нө үчүн күфр данышыр. Аллаһдан башга күнаһлары ким багышлаја билөр?” Иса да руһан онларын белә дүшүндүклөрини дәрк едиб онлара

деди: “Нә үчүн үрәжиниздә белә шејләр дүшүнүрсүнүз? Хансы даһа асандыр? Ифличә: “Күнаһларын бағышланды”, - демәкми, јохса “Дур, дөшәјини көтүр вә јери!” - демәкми? Лакин Инсан Оглунун јер үзүндә күнаһлары бағышламаға сәләнијјәти олдуғуну биләсиниз дејә...” - ифличә деди: “Сәнә дејрәм: Дур, дөшәјини көтүр вә евинә кет!” О да галхыб Онун дедији кими етди (Марк 2:5–13).

Елә о вахтдан фәрисејләр Иса Мәсиһә мане олмага башладылар. Онлар Онун адамлар арасында олан шөһрәтинә пахыллыг едир, һәсәд апарырдылар. Онун күнаһкарларла олан әләгәси, онларын әзиз тутдуғлары шәнбә күнүндә хәстәләрә шәфа вермәси онларда һиддәт доғурурду. Нәһәјәт, онларын нифрәти елә һәддә чатды ки, Ону өлдүрмәк гәрарына кәлдиләр (Марк 2:15; 3:6). Иса буну билирди. О, өлүләри дирилдән илаһи гүдрәтиндән истифадә едиб, Өз дүшмәнләрини өлдүрә биләрди. Лакин О буну етмәди. О Өз шакирдләрини дүшмәнләри севмәк вә онлар үчүн дуа етмәк руһунда тәрбијә едирди. Онун Өз дүшмәнләри илә рәфтарынын өзү дә шакирдләри үчүн өрнәк олду.

Һәммин дөврләрдә јәһудиләр азад дејилдиләр. Онлар Рома империясынын рәһбәрлији алтында идиләр. Јәһудиләр Рома һөкмдарларыны девирум арзусунда идиләр. Онлар Исанын беш миндән артыг адамы беш чөрәк вә ики балыгла једириб дојдурдуғуну көрөндә Ону зор күчүнә өзләринә һөкмдар етмәк истәдиләр (Јәһја 6:1–15). Онлар инанырдылар ки, онларын ордусуна О башчылыг едәрсә, онлары һеч ким мәғлүб едә билмәз. Амма Иса јердә һөкмдар олмагдан имтина етди, чүнки

Онун Падшаһлыгы јердән јох, көјләрдән иди. О, Гүдс падшаһы јох, инсанларын үрәк вә эәкаларынын һөкмдары олмаг истәјирди. Сијаси чеврилишдә Ону васитәјә чевирә билмәјәнләрин чоху Она гаршы үсјана галхыб Онун дүшмәнинә чеврилдиләр. Иса һәмишә онлара хош кәлмәкдән гачарды. О јалһыз Аллаһа итаәт едәрди.

Иса Мәсинин вәфтиз олмасындан ики ил јарым сонра фәрисејләр тәһлүкәли оlanda Иса Өз он ики һәварисиндән сорушду: “Сиз Мәни ким һесаб едирсиниз?” һәвариләр чаваб вердиләр ки, инсанлар Сәни кечмиш бөјүк пејғәмбәрләрдән бири олуб јерә гајытдығыны зәнн едиләр. Сонра Иса деди: “Бәс сиз Мәни ким һесаб едирсиниз?” Петер дәрһал чаваб верди: “Сән јашајан Аллаһын Оғлу Мәсиһсән”. Иса чавабы үчүн Петери тәрифләди вә она деди ки, бу һәгигәти она Аллаһ ачышдыр. О Өз Мәбәдини бу һәгигәт үзәриндә гурачаг. О, шакирдләринә билдирди ки, Јерусәлимә (Гүдсә) кетмәлидир, орада фәрисејләр Ону өлүмә мәһкум едиб чармыха чөкәчәкләр вә О, үчүнчү күн дириләчәкдир. Өз мүәллимләрини севән һәвариләр дәһшәтә кәлдиләр. Петер Исаја деди: “Ја Рәбб, Өзүнә јазығын кәлсин! Бу әсла Сәнин башына кәлмәјәчәк!” Лакин Иса Петери ғынајараг деди ки, онун “Мәсиһ өлмәәлидир” фикри шејтандан кәлир. Чүнки Иса билирди ки, бу, Аллаһын ирадәсидир. О, инсанларын күнаһларынын гурбаны кими чармыхда өлмәлидир. Бундан Ону чәкиндирән һәр кәс шејтанын әләтидир. Сонра Иса Өз шакирдләринә хәбәрдарлыг етди ки, онлар да чармыхларыны көтүрүб Онун ардынча кетмәли, Онун исми наминә өлмәјә һазыр олмалыдылар (Матта 16:13–26). һәвариләр Иса Мәсиһдән ешидәндә ки, онлар да Онун наминә фәлакәтә уғрајачаглар, Онунла галмаг онлар үчүн ағыр вә чәтин олмалыјды. Лакин онлар Ону тәрк етмәдиләр вә алты ајдан сонра Онунла бирликдә Јерусәлимә кетдиләр. О бурада өлмәлијди.

Фәләстиндә баһар иди. Илин ән бөјүк бајрамы олан Пасха бајрамыны гејд етмәк үчүн Јерусәлимә чохла јәһуди кәлди.

Исраил халгы Мусанын башчылыгы илэ Мисир көлөлијиндэн азад олунмасыны хатырламагла бу бајрамы гејд едирди. Иса вэ шакирдлэри издиһама гошулуб Јерусалимэ бајрама кетдилэр. Исанын Јердеки һајатынын сон һәфтэлэриндэ баш верэн һадисэлэр бүтүн дөрд Инчилдэ гејд олунмушдур. Мән исэ бунларын гыса хуласәсини вермәклә кифајәтләнәчәјәм.

Һәфтәнин илк күнү Иса, һәлә 400 ил әввәл пејғәмбәр Зәкәријәнин дедији кими, ешшәјин үстүндә Јерусалимэ дахил олду: “Сион гызына дејин ки, будур, һөкмдарын сәнин јанына кәлир; О, мүләјимдир, ешшәјә минмиш, ешшәјин баласы сыпаја минмиш” (Зәк. 9:9). О, Аллаһын мәбәдинә дахил олуб, бу мүгәддәс јери өз алверлэри илэ мурдарлајанлары, ибадәтә кәлмиш чибкирлэри орадан говду. О, ганунчулары ријакарлыгларына вә күнаһларына көрә чох мазәммәтләди. О һәм дә өз күнаһларына көрә Аллаһын чәзасы кими, онларын дүшмәнлэри тәрәфиндән мәбәдин дагыдылмасы хәбәрини верди. О, инсанлары хәбәрдар етди ки, кәлиб онлары јолдан чыхармаға чалышачаг

јаланчы пејғәмбәрләрә алданмасынлар. Иса деди ки, О, көјлөрдән бөјүк гүдрәтлә гајыдачаг вә халглары муһакимә едәчәк, бәзиләрини Аллаһын Падшаһлығына апарачаг, дикөрләрини исэ әбәди чәзаја мәһкум едәчәк.

Мәсиһчиләрин мүгәддәс сајдыглары һәммин һәфтәнин чүмә ахшамы Иса Өз һәвариләри илэ хүсуסי Пасха јемәји кечирди. Бу заман О, бир көмбә чөрәк көтүрүб, Аллаһа шүкр етд вә ону һәвариләр арасында бөлүб деди: “Көтүрүн, бу, сизин үчүн ғырылан Мәним бәдәнимдир; буну Мәни анмаг үчүн един.” Шамдан сонра исэ јәһудиләрин һәмишә Пасха сүфрәсиндә ичдикләри шәраб долу касаны көтүрүб деди: “Бу каса Мәним Ганымдакы Әһди-Чәдиддир; буну, ичдијиниз һәр заман, Мәни анмаг үчүн един” (1 кор. 11:23–25). Беләликлә, Иса Өз шакирдләринә билдирди ки, Онун өлүмү илэ Әһди-Чәдид јарадылыр. Кедишиндән габаг Иса онлара деди ки, Онун ады илэ онлары тәғиб едәчәкләр. О вәд етди ки, Көјләрә галдырыландан сонра онлара рәһбәрлик вә көмәк үчүн Мүгәддәс Руһу көндәрәчәкдир.

Сонра, кечәјарысы О Өз шакирдләрини шәһәр кәнарындакы баға апарды вә әзаб чәкмәздән габаг дуа етмәјә башлады. О Өз Атасына белә сөзләрлә дуа етди: “Мәним ирадәм дејил, гој Сәнинки олсун.” О һәлә дуа едәркән багда силаһлы дәстә

көрүндү. Дөстөжө оникилерден бири — Жаһуда Искариот башчылыг едирди. Жаһуда Исаја жакынылашып ону өлдү ки, онунла көлөнлөр гаранлыгыда сөзү етмөсүн вэ лазым олан адамы түтсүнләр. Иса Жаһуданы вэ онун дөстөсини гылынчла нечө дө асанлыгыла мөвө едәрди. Бунун эвезиндө исә О Өзү онлара тәслим олду. Мүәллимини мүдафиә етмөк үчүн Петер гылынчыны чыхаранда, Иса буну она гадаган етди. О, Петерин жараладыгы бир нәфәр дүшмәнә тохунуб ону сагалтды (Лука 22:39–51). Дүшмәнләр Исаны баш каһинләрин топлашдыгы вэ гануншүнасларын эбәс јерә вэ угурсузлугла Онун өлүмү үчүн јалан шаһидликләр тапмага чалышдыгылары јерә кәтирдиләр. Нәһәјәт, баш каһин Ондан сорушду: “Аллаһ-Тааланын Оглу Мәсиһ Сәнсәнми?” Иса чаваб верди: “Мәнәм...” (Марк14:61,62). Онларын исә һөкмү дәјишмәз иди: О, күнаһкардыр вэ өлүмә мөһкумдур.

Јаһуди рәһбәрләринин Рома һөкмдарынын разылыгы олмадан өлүм һөкмү вермәжө ихтијарлары олмадыгындан, онлар Исаны чүмә күнү сәһәр еркән Пилатын јанына апардылар. Пилата дедиләр ки, Иса Романын дүшмәни олмуш вэ Өзүнү Падшаһ етмөк истәмишдир. Исаны сорғу-суал едәндө Пилата ајдын олду ки, бу иттиһамлар јаландыр вэ Онун азад етмөк истәди. Ләкин јаһуди диндарлары күтләни Онун өлүмүнү тәләб етмәжө сәсләдиләр. Үсјандан горхан Пилат онлара тәрәф олду вэ Исанын чармыха чәкилмәси үчүн әмр верди. Бундан сонра Рома һәрбичиләри Исаны Јерусәлимдән чыхарыб чармыха чәкдиләр. Иса исә Ону өлдүрәнләр үчүн дуа едәрәк дејирди: “Ата! Онлары бағышла, чүнки онлар нә етдикләрини билмирләр” (Лука 23:34). Бу, нечө дө һәјрәтамиз севки иди! Әлләрини вә ајагларыны чармыха мисмарлајан адамларын бағышланмасы үчүн дуа етмәк!

Ону чармых эзабларындан гуртармагы вэ Ону Көјләрә апармагы Иса Өз Атасындан хаһиш едә биләрди. Ләкин буну етмәди. О билдири ки, Онун эзаб чәкиб, күнаһкарларын гурбаны кими өлмәси Аллаһын ирадәсидир. Она көрә

дә О Өз Атасына итаәт едир вэ тәхминән алты саат әрзиндә чармыхда эзаб чәкмәжә давам едирди. Күнортадан сонра саат үчдә О деди: “Ата! Өз руһуму Сәнин әлләринә верирәм” (Лука 23:46). О буну дејиб өлдү. Әскәрләрдән бири низәни Онун габыргасына санчды, бөјүк забит исә Исанын өлүмүнү Пилата чатдырды. Исаја итаәт едән Јусиф адлы бир мө’тәбәр јаһуди Пилатын јанына кедиб ондан Исанын чәсәдини истәди. О, Исанын чәсәдини чармыхдан ендириб кәтана бүкдү вэ гајада овулмуш, һәлә индијәдәк һеч кимин көмүлмәдији бир гәбирә гојду вэ гәбирин киришинә ири бир даш јуварлајыб кетди. Пилат гәбирин кешијини чәкмәји әмр етди. Әскәрләр гәбрин гаршысында кешикчи дөстәси гојараг, гәбир дашына мөһүр басдылар. Беләчә, гәбри тәһлүкәсиз һала кәтирдиләр.

Иса һәлә әввәлләрдә бир нечә дәфә Өз һәвариләринә демишди ки, Ону чармыха чәкәчәкләр вэ О, үчүнчү күн дириләчәкдир. һәвариләр бу мүәммалы сөзү баша дүшмүрдүләр. Өләндән вә дәфн олунандан сонра исә онлар Ону јенидән јердә көрәчәкләринә үмид едирмишләр. Ләкин һәфтәнин илк күнү (базар күнү) сәһәр Онун шакирдләри гәбрә жакынылашанда ону ачылымыш һалда көрдүләр. Онлар гәбирдә јалныз бош кәтаны көрдүләр. Гәбир бош иди — чәсәд јох иди! Тезликлә Иса бә’зи шакирдләринә көрүндү вэ онлар Ону таныдылар. һәммин кечә гапыларын бағлы олмасына бахмајараг, О, шакирдләринин топлашдыгы отага кириш вэ онларла данышмыш, онлары өлүләрән дирилмәсинә инандырмышдыр.

Сонракы 40 күн әрзиндә О, мүхтәлиф јерләрдә дәфәләрлә шакирдләринә көрүнүб вэ онлара нә үчүн эзаб чәкмәли вэ өлмәли олдуғуну изаһ етмишдир. О, һәмчинин онлара көстәриш верди ки, гој онлар бүтүн дүнјанын адамларына баш чәкиб билдирсинләр ки, Она Өз Хиласкарлары кими итаәт етдикләринә көрә Рәббим Аллаһ бүтүн күнаһларындан кечди. О Өз ардычылларына әмр етди ки, Исанын тапшырыгларына әмәл етмәји онлара өјрәдән Мүгәддәс Руһун онлара вериләчәји күнә гәдәр Јерусәлимдә галсынлар.

Нәһәјәт, дүңянын сонун гәдәр онларла олачагыны вәд етдикдән сонра, О онларын көзү габагында көјә галхды. О Өз јеринә һеч кими тә'јин етмәди вә Онуң вариси олачаг пејғәмбәрин кәләчәјини хәбәр вермәди. Севимли мүәллимләри көздән итәндә онлар агламадылар. Чүнки онлар билирдиләр ки, О һәмешә руһән онларладыр вә Өзүнүн дедији кими, бир дәфә јенидән гајыдачаг. Онлар ибадәт вахтыны шәнликлә кечирдиләр, чүнки онлар Исанын вәд едиб көндәрәчәји Мүгәддәс Руһун енмәсини көзләјирдиләр. Көјләрә галхмасындан он күн сонра јәһуди бајрамы Пентикост вахты Онуң 120 шакирди бир јердә топлашыб дуа едәркән, мө'чүзә баш верди. Сәс ешидилди, санки күләјин сәси иди. Лакин бу күләк дејилди. Онлары санки алов дилләри бүрүмүшдү, бу алов дилләри онларын һәр биринә

көрүнүб, парчаланараг онларын үзәринә гонду. Сонра шакирдләр билмәдикләри мүхтәлиф намә'лум дилләрдә данышмаға башладылар. Мүхтәлиф өлкәләрдән кәлмиш инсан ахыны шакирдләрин әтрафына јығышыб өз ана дилләриндә Аллаһ Кәламыны ешидирдиләр. Һамыны һејрәт бүрүмүшдү. Һәтта, бәзиләри елә билирдиләр ки, онлар чох ширин шәрәб ичиб сәрхош олмушлар.

Һәвари Петер ајаға галхыб издиһама мүрачиәтлә деди ки, Иса Мәсиһин вәд

етдији Мүгәддәс Руһ үстүмүзә енди. Петер Руһун гүввәси илә сәсини јүксәлдиб онлара изаһ етди ки, нечә Иса Мәсиһ кунәһкарлара көрә өлмәли вә нечә Аллаһ тәрәфиндән үчүнчү күндә өлүләрдән дирилмәли иди. О деди ки, өзү вә башга һәвариләр Онуң дирилмәсинин шаһиди олмушлар. О, һамыны инандырды ки, инсанлар кунәһларынын бағышланмасы үчүн төвбә етмәли, Иса Мәсиһ итаәт кәстәрмәлидиләр. Мүгәддәс Руһ Петердән истифадә етди вә онун мүрачиәти ешидәнләрин үрәкләриндән хәбәр верди. Елә һәмин күн 3000 јәһуди иман едиб, Иса Мәсиһин исми илә вәфтиз олдулар.

Бундан сонра һәвариләр вә Исанын диһәр ардычыллары Јерусәлимдә вә башга шәһәрләрдә ничатын хош мүждәсини јаймагда давам едирдиләр вә кетдикчә даһа чох адам иман едиб, онлара гошулурду. Сонралар јәһуди башчылары, Исанын әввәлчәдән сөјләдији кими, итаәт едәнләри тә'ғиб едир, бәзиләрини дә өлдүрүрдүләр. Исанын ардычылларынын чоху Фәләстиндән гачыб чанларыны гуртардылар. Онлар һараја кедирдиләрсә, орада Исанын хош мүждәсини јайырдылар вә е'тигад едән јәһудиләрин сајы кет-кәдә чоһалырды. Даһа сонра Аллаһ Петери бир орду забитинин евинә көндәрмишди ки, о, забитә вә онун аиләсинә ничат һагында данышсын. Онлар һамылыгла иман едиб вәфтиз олдулар вә Мүгәддәс Руһ алдылар. Ајдын олду ки, Аллаһ һәм јәһуди, һәм дә јәһуди олмајан бүтүн инсанлары хилас етмәк истәјир.

Јәһуди рәһбәрләриндән Шаул адлы бириси Исанын шакирдләрини чох тә'ғиб едир, онлары зиндана салдырыр вә өлдүртдүрүрдү. О, иман кәтирәнләри һәбс етдирмәк мәгсәдилә Дәмәшгә кедәркән Иса Мәсиһ онун гаршысында зүһур едиб деди: “Шаул, Шаул! Нә үчүн Мәни тә'ғиб едирсән?” (Һиш. 9:4). Дири Мәсиһлә көрүшүнүн нәтичәсиндә Шаул иман етди вә Мәсиһ ону һәвариләриндән бири тә'јин етди. Сонралар о, Павел кими танынды, јунан вә ромалылара һамыдан чох Мәсиһ һагында хош мүждә јайды. О, еләчә дә Әди-Чәдидин он дөрд мәктубуну јазмышдыр.

Мәсиһин чармыха чәкилмәси вә дирилмәсиндән сонра мәсиһчилијин јаылдыгы јерләри Әди-Чәдиддә охудугда ајдын көрүнүр ки, Мәсиһин иши һеч дә онун Көјә галхмасы илә битмәмишди. Петер, Павел вә диқәр итаәтқарлар нә етмишдиләрсә, әслиндә о ишләри онларын васитәсилә Мәсиһ көрмүшдүр. Бәзән сәһв олараг дејилдији кими, Мәсиһин Өз дирилмәсиндән сонра Өзүнә Хәләф тәјин етмәси лазым олмамышдыр. О һәмишә Өз ардычыллары илә олурду. Јашајан вә Она итаәт едәнләрә һәмишә көмәк едән белә мәнәббәтли вә гүдрәтли Хиласкара малик олмаг һечә дә е'чазқардыр!

Иса Мәсиһин өлүмүндән сонра биринчи јүзиллијин илк илләриндә мәсиһчилик һејрәтамыз дәрәчәдә јаылды. Башга өлкәләрдә олдуғу кими, Рома империясынын һәр јериндә јәудиләрин вә бүтпәрәстләрин әксәријјәти Мәсиһә итаәт етдиләр вә беләликлә дә, Аллаһын өвладлары олдулар.

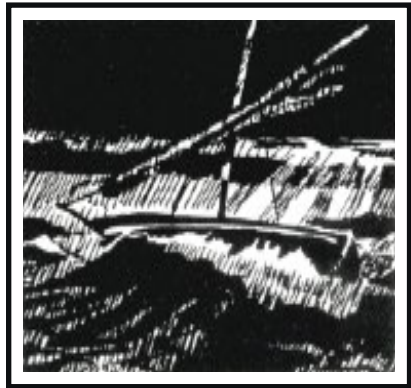
7. ИСА МӘСИҢ КИМДИР?

Әзиз достум! Әминәм ки, инди сән мәнә чохлаыны марагландыран бир суал верәчәксән. Сәнә инди чә тарихиндән данышдығым О бөјүк Адам кимди? Бу ән әһәмијјәтли суалдыр. Бу суала чаваб верән чох чилдләр јазылмышдыр. Бу барәдә гыса данышмаг чәтин дә олса, Иса Мәсиһин кимлији һагғында мүәјјән сөз демәјә чалышацағам. Инди бу барәдә јазанда, јеканә е'тибарлы мәнбәјә — Аллаһ Кәламына әсасланацағам.

Инчилләрин дөрдүндә дә Иса Мәсиһин һәјатынын тәсвириндән көрүнүр ки, О, һәгигәтән инсан олмушдыр. Онун бәшәри атасы олмаса да, О Өз анасы Мәрјәмдән вә Исраилин һөкмдары Давуд пејғәмбәрин нәслиндән иди. О һәм физики, һәм дә руһән диқәр оғланлар кими бөјүмүшдүр. О, дүлкәрлик ишиндә атасына көмәк едирди, јорулурду вә дүнјада инсанларын өмүрләри боју кечиртдиқләри севинч, ағры вә кәдәр Она танышды. Она көрә дә О бизим бүтүн инсани һисс вә һәјәчанларымызы дүјүр вә онлара шәрик олур (Ибр. 2:18; 4:15).

Һәгиги инсан олмасына бахмајараг, Иса бәзи чәһәтләринә көрә диқәрләриндән тамамилә фәрғләнирди. Инди чә дедијим кими, бүтүн инсанлар, һәтта пејғәмбәрләр дә бәзән Аллаһа итаәт етмәмишләр, даһа доғрусу, онлар да кунәқар олмушлар. Иса исә бүтүн өмүр боју Аллаһын мүғәддәс ирадәсинә зидд һеч нә етмәмиш, һеч нә демәмиш, һеч нә фикирләшмәмишди. О кунәһсыз иди (1 Петер 2:22; 1 Јәһја 3:5). Јалһыз О, кунәһ ишләтмәмишди. Онун истәк вә тәләби Аллаһын ирадәси илә үст-үстә дүшүрдү. О, Јер үзүндә нә вахтса јашамыш јеканә камил Инсандыр.

Мәсиһин әмәлләрини көрәнләр Онун күчүнә һејран галырдылар. Бир дәфә О, анаданкәлмә корун көзләрини ачды.

Башга бир вахтда О, шакирдләри илә кичик бир гајыгда Галилеја дәнизинин тән ортасында оларкән онларын гајығыны батырмаг тәһлүкәси гаршысында гојан туфан гопду. Бу заман О, күләјә вә далғаја әмр етди вә дәниз сақитләшди. Артыг дөрд күн әввәл өлмүш Лазар адлы бирисини гәбирдән сәсләјәндә һәмин өлү дирилди, галхды вә кетди. Бүтүн бунлардан ән һејрәтлиси о иди ки, О Өз өлүмүндән үч күн сонра дириләчәјини вә шакирдләри илә көрүшәчәјини әввәлчәдән онлара сөјләмишди. Белә дә олду. Буну даһа ким едә биләрди? Инсанлардан ким өлүмдән дирилиб? Һеч ким! Бурадан көрүнүр ки, һәгиги инсан олмуш Иса диқәр бөјүк адамлардан даһа бөјүк иди. Бәс онда О Кимди ахы?

Өввэлчөдөн көстөрдүжүмиз кими, Иса Өзүнө Аллаһын Оглу дейдири. Төкчө синедрион гаршысында муһакиме олунанда жоһ, бу мөһкөмөдөн чох-чох эввөл О белә бир жүксөк бөјанат вермишдир. О, һөмишә Аллаһа Өз Атасы кими истинад едирди. Бир дөфә О деди: “Мән вә Ата бирик” (Јөһја 10:30). Күфр данышдыгы үчүн дүшмәнләри Ону даша басмаг истөдиләр. Анчаг биз билирик ки, Исанын дилиндә јалан вә һјлә тапылмады. Онун дедикләринин һамысы доғру иди. Биз унутмамалыјыг ки, әкәр кимсә Исанын Аллаһын Оглу олмашдығыны сөйләрсә, о, Исаны јаланчы етмиш олур. Әкәр О, јаланчыдырса, онда Она бир кимсә инанмајачаг. Лакин Иса Өзүнү Аллаһын Оглу е’лан етмәклә, әслиндә, Аллаһын Она дедијини тәкрарламышдыр. Иса вәфтиз олуб судан чыханда көјлөрдән бир сәс кәлди: “Сән Мәним севимли Оғлумсан!” (Марк1:11). Һәвариләр тәрәфиндән Иса һаггында бүтүн китабларда дөфәләрлә бөјан едилир ки, Иса Аллаһын Оғлудур вә бүтүн дүнја мәсиһчиләри дә бунун доғрулуғуна инанырлар. Инчилдә Иса Аллаһын Кәламы адландырылар. Һалбуки, Аллаһ Оглу Онун Аллаһа јахынлығыны вә Онун әсил Атасы Аллаһла ејнилијини ифадә едир. “Аллаһ Кәламы” ады бизә дейир ки, Аллаһ инсанларла Иса Мәсиһ вәситәсилә данышыр. Она көрә дә јазылмышдыр: “Башлангычда Кәлам вар иди; Кәлам Аллаһ нәздиндә иди; Кәлам Аллаһ иди. О, башлангычдан Аллаһ нәздиндә иди. Һәр шеј Онун вәситәсилә јаранды вә олмуш олан шејлөрдән һеч бири Онсуз олмады. Онда иди һәјат, һәјат да инсанларын нуру иди. Кәлам бәшәр олуб лүтф вә һәгигәтлә долу олараг арамызда сакин олду, биз дә Онун иззәтини, Атанын Вәһид Оғлунун иззәтини көрдүк” (Јөһја 1:4; 14).

Бу о демәкдир ки, пејгәмбәрләр вәситәсилә Өзүнү ачан Аллаһ, нәһәјәт ки, Өзүнү камил бир Инсанда көстәрди. Бу адам пејгәмбәрдән бир гәдәр бөјүк олуб, доғрудан да Аллаһла бирдир. Инчилдә верилмиш бу ајә бизә дейир ки, бу Инсан Аллаһын Кәламы вә һәгигәтән дә Аллаһла бирдир вә һәр шеј Ондан јаранды. Аллаһын Сөзү гыса вахтда гыз

Мәрјамын бәтниндә инсан көркәми алды вә Иса Мәсиһ олду. Беләликлә, көрүрүк ки, О ики тәбиәтә — илаһи вә инсани тәбиәтә малик иди. Иса Мәсиһ-Инсан вә Аллаһдыр.

Исаја иман едән илк јәһуди һәвариләри һесаб едирдиләр ки, Аллаһ тәкдир. Белә ки, онлар Аллаһын бир олдуғуна инанырдылар. Лакин Иса илә ики илдән артыг бир мүддәтдә бир јердә оландан сонра белә фикрә кәлмишләр ки, онларын Мүәллими Аллаһла бир олмушдур. Петер деди: “Сән, јашајан Аллаһын Оғлу Мәсиһсән” (Матта 16:16). Тома да Мәсиһин өлүлөрдән дирилмәсиндән сонра гышгырды: “Рәббим вә Аллаһым!” (Јөһја 20:8). Һәр ики вәзјјәтдә Иса һәвариләрин Она инанмаларына көрә онлары тәрифләмишди, Томаја исә деди: “Мәни көрдүјүн үчүн иман етдин, көрмәдән иман еднөләр бәхтијардырлар” (Јөһја 20:24–29). Әкәр биз Онун Аллаһын Оглу олмасына инанырыгса, бу бәхтијарлыг бу күн бизимдир.

Инди мән билирәм ки, сән нә сорушмаг истәјирсән: “Әкәр Аллаһ бирдирсә, Иса Мәсиһин Аллаһын Оглу олмасы вә онунла бир олмасы нечә мүмкүн ола биләр?” Бу, доғрудан да ағлымызын јол тапа билмәдији сиррди, буна көрә дә бизим үчүн анлашылмаздыр. Ахы Аллаһын характери вә тәбиәтини Аллаһын Өзүндән башга ким биләр?! Лакин биз јадда сахламалыјыг ки, Аллаһ гадирдир вә Онун үчүн мүмкүн олмајан һеч нә жоһдур, бу исә Онун ирадәсинә зидд дејилдир. Һалбуки, биз дүнјада Аллаһын јаратдыгы тәбиәти көрүрүк. Бу тәбиәт, тамамланмыш олмаса да, бу бөјүк керчәклији әкс етдирир. Көјдә күнәшә бах, о нечә дә нәһәнкдир, һәрарәтлидир; әкәр о јерә јахынлашсајды, биз һамымыз мәһв олардыг. Күнәш өз нуруну көндәрир вә онунла бизим дүнјаны ишыгландырыр вә исидир. Бөјүк Аллаһ да беләчә Өз Нуруну — Онунла олан Нуруну дүнјамыза көндәрир ки, бизә һәјат версин. Аллаһ бу нуру Өз Кәламы вә Өз Оғлу адландырыр. Иса Мәсиһ белә Нуру олду вә Өзү һаггында деди: “Мән дүнјанын Нурујам, Мәним ардымча кәлән гаранлыгда јеримәз вә онда һәјат

нуру олар” (Јѣѵа 8:12). Күнәш нуруну көрөндө күнәши андыгымыз кими, Иса Мәсиһ баханда да биз Аллаһы көрүрүк. Иса бир дэфэ деди: “Мәни көрөн Атаны көрмүш олур” (Јѣѵа 14:9). Она көрө дө биз мәсиһчиләр инанырыг ки, Оғлу Иса Мәсиһдә Аллаһ Өзү бизә кәлмишдир.

Достум! Гадир Аллаһын белә јолла јер үзүндө күнаһкар адамлары хилас етмәк үчүн кәлмәли олмасы сәнә тәәччүблү кәлмирми? Фәгәт јадда сахла ки, Аллаһ бөјүк олмушдур. О һәмишә мәһәббәтли олмушдур. Бизим дүнјамыза Мәсиһдә кәлиши илә О, Өз Илаһи мәһәббәтини бизә тамамилә ачды. Јә’гин ки, сән хејирхаһ падшаһ һагында ешитмисән. О өз падшаһлығынын адамларыны елә сеvirди ки, тез-тез падшаһ либасыны јохсул либасы илә дәјишиб, евләри кәзәрмиш, һамы илә сөнбәт едиб, онлара көмәк едәрмиш. Бәлкә дө мүгајисә угурсуздур. Лакин Ата илә бир олан Аллаһын Оғлу Өз сәмави шөһрәтиндән әл чәкәрәк јерә енди вә инсан кими јохсуллуғда јашады ки, инсанлара Аллаһын мәһәббәтини изһар етсин вә онлары Аллаһа чатдырсын. Нечә дө һејрәтамиз мәһәббәт олмушдур!

8. МӘСИҢ ЈЕРӘ НӘ ҮЧҮН КӘЛМИШДИР?

Дедијимиз кими, Иса Мәсиһ јерә она көрә кәлмишдир ки, Аллаһы инсанлара көстәрсин вә инсанлары Аллаһа јахынлашдырсын, јердә Аллаһын Падшаһлығыны гурсун. Икинчи бөлмәдә мән изаһ етмишдим ки, нечә инсан Аллаһа гаршы галхмыш, мүгәддәс Аллаһдан күнаһ сәдди илә әјрлмыш вә беләликлә, Аллаһа итаәт етмәк вә Онун јахынлығында јашамаг игтидарында олмамышдыр. Она көрә дө Аллаһ бу күнаһ сәддини дағымтаг, инсанларын хәбис үрәкләрини дәјишмәк гәрарына кәлди ки, онлар Аллаһы севмәк вә она итаәт етмәк истәсинләр. Аллаһ буну нечә етди? Инди мән мәсиһчилијин әсас нәзәријәлериндән бирини изаһ етмәјә чалышчагам.

Мүгәддәс Аллаһ Адәм вә һәвваја билдирмишдир ки, әкәр онлар итаәт

етмәсәләр, өләчәкләр. Әчдадларымыз Идрак ағачынын мејвәсини јемәмәк барәдә Аллаһын әмрини поздуғларына көрә чәза олараг өлүмү газандылар. Лакин О онлара вә онларын нәсилләринә ничат үчүн үмид верди. Шејтан онлары алдатмаг үчүн онлара илан гијафәсиндә јахынлашмышды. Буна көрә дө Аллаһ онлара билдирди ки, онларын нәслиндән бири (шејтаны) иланы башындан вурачаг, илан исә ону ајағындан чалачаг (Јарадылыш 3:15). Бунунла да Аллаһ гадыннан доғулачаг Хиласкары нәзәрдә тутурду. О, шејтаны вурачаг вә Өзү дө шејтан тәрәфиндән јараланачагдыр.

Бу вәддән сонра чох минилликләр кечди. Аллаһ Өз пејгәмбәри Јәшаја васитәсилә даһа әјдын вә даһа там вәд верди. Мәсиһин доғулмасындан бир нечә јүз ил әввәл јаздыгы Өз китабында Онун кәлишини хәбәр верди. О, күнаһкарларын әвәзинә әзаб чәкәчәк вә өләчәк ки, онлар бағышлансынлар вә јашасынлар. Јәшаја јазырды: “О бизим күнаһларымыз үчүн јараланды вә бизим ганунсузлуғумуздан әзаб чәкди; Онун јаралары илә биз шәфа тандыг. Һамымыз јолуну азмыш гојунлар кими идик... вә Рәбб бизим күнаһларымызы Онун үзәринә гојду... Чохларынын күнаһыны Өзүндә дашыды вә чинајәткарлар үчүн вәсәтәт олду”

(Јешаја 53). Демэк, Аллаһын вәд етдији Хиласкар инсанларын кұнаһларынын гурбаны кими өләчәк.

Јухарыда изаә етдијим кими, бу, мәһз Мәсинин етдији кими олмушдур. Вәфтизчи Јәһја деди: “Будур, дүнјанын кұнаһыны арадан галдыран Аллаһ Гузусу!” (Јәһја 1:29). Мәсиһ Өз өлүмү гаршысында деди: “Мәним ганым, кұнаһларын бағышланмасы үчүн бир чохлары угрунда төкүлән Әһди-Чәдидин ганыдыр” (Матта 26:28). Сонра О көнүллү олараг чармыха чәкилмәјә кетди. О, инсанлара Аллаһын севкисини ачдыгы кими, һәјатыны кұнаһкарларын ничатына гурбан вермәклә Өзүнүн шәхси илаһи мәһәббәтини дә бәјан етди. Павел дејир: “...биз һәлә кұнаһкар икән Мәсиһ бизим угрумузда өлдү”. Мәсиһ исә деди: “Зира, Аллаһ дүнјаны елә севди ки, ваһид Оғлуну Она верди; буну она көрә етди ки, Она иман едәнләрин һеч бири һәлак олмасын, һамысынын әбәди һәјаты олсун” (Јәһја 3:16).

Аллаһ әдаләтли олдугу үчүн кұнаһларынын әвәзи өдәнмәјән кұнаһкарлары бағышламыр. Бир кимсә, һәтта, пејғәмбәр олса белә, бүтүн бәшәријјәтин кұнаһы үчүн гурбан ола билмәди. Она көрә Аллаһ Өз бөјүк мәрһәмәт вә мәһәббәти илә Мәсиһдә кәлди ки, кұнаһларымызы Өз үзәринә көтүрсүн. Онунла бир олан Оғлунун өлүмү илә Она иман кәтирәнләрин һамысынын кұнаһларынын дәјәрини өдәди. Нәтичәдә, артыг кұнаһлара көрә башга гурбан лазым дејилди. Беләликлә, Иса Мәсиһ чармыхда Өз көнүллү өлүмү илә инсанла Аллаһ арасындакы сәдди јох етмиш вә бағышланмыш кұнаһкарларын Мүгәддәс Аллаһа јахынлашмасыны мүмкүн етмишдир. Иса инсанлара Аллаһ һаггында нәинки нә вахтса кимсәнин дедијиндән даһа чох демиш, һәмчинин, Өз мүгәддәс һәјаты вә мәһәббәти илә Аллаһы көстәрмиш вә ачмышдыр. Бир дәфә бир иманлы мәнә деди: “Мән мәсиһчи оламыша гәдәр елә һесаб едирдим ки,

Аллаһы таныјырам, лакин мән Она бәләд дејилмишәм. Мән Аллаһы, сөзүн әсил мәнасында, Ону Иса Мәсиһдә көрдүкдә дәрк етдим”. Аллаһы ахтаран һәр кәс Ону Мәсиндә тапар.

Иса ады “Иегово” ибрани сөзүндән әмәлә кәлиб, “Хилас” демәкдир. Мүгәддәс Китабда растлашдығымыз Аллаһын һәр бир адынын хусуси мәнасы вардыр.

“Христос” сөзү јунан сөзүндән әмәлә кәлиб, “Мәсь олунмуш” демәкдир.

Јәһудиләр бу ады кәлишини әввәлчәдән пејғәмбәрләрин хәбәр вердији Падшаһ барәдә ишләдирләр.

Еммануел адынын мәнасы:

“Аллаһ бизимләдир”

“Аллаһын Оғлу”

“Аллаһ Кәламы”

“Инсан Оғлу”

“Аллаһын Гузусу”

“Дүнјанын Хиласкары”

“Падшаһлар Падшаһы”

“Рәбб”

“Јахшы Чобан”

“Јол”

“Һәгигәт”

“Һәјат”

“Һәјат Чөрәји”

“Әсил Мејнә”

“Сонунчу Адәм”

“Һаким”

“Дирилмә”

“Шәһрәт Танрысы” демәкдир.

9. ХИЛАС ОЛМАГ ҮЧҮН НЭ ЕТМЭК ЛАЗЫМДЫР?

Инди исә биз сәнин вә мәним үчүн вә еләчә дә, дүнјада һамы үчүн әһмијјәт кәсб едән бир мәсәләјә чатдыг. Күнаһкар олдуғумузу билдијимизә кәрә Аллаһа јалвармалыјыг ки, Онун бизи гәбул етмәси вә бағышламасы үчүн, О Өз ирадәсини бизә билдирсин. Билдијин кими, бәзи адамлар һесаб едилрәр ки, әкәр онлар мүјјән иргә мәнсуб олуб, һәр һансы динин тәрәфдарыдырларса, онда Аллаһ онлары гәбул едәр. Дикәрләри инанырлар ки, хејрихан ишләр көрмәклә күнаһларындан јаха гуртара билрәрләр. Беләликлә дә шәхси ничатларыны газанмыш оларлар. Башгалары исә әминдилрәр ки, һәр һансы пејғәмбәр вә ја мүгәддәс инсан онларын јеринә ибадәт едиб, онларын бағышланмасыны Аллаһдан истәјәчәкләр. Лакин Мүгәддәс Китаб өјрәдир ки, бу јоллардан һеч бири әбәди ничат үчүн тәминат верә билмәз. Елә бир јахшы адам јохдур ки, Аллаһ ону гәбул едә билсин.

Демәли, биз күнаһкарлар үчүн һеч бир үмид јери јохдур? Аллаһа шүкүр ки, үмид вар. Нәји ки, биз өзүмүз үчүн едә билмәрик, нәји ки, пејғәмбәр бизим үчүн едә билмир, ону Аллаһ Өз севкиси илә етмишдир. Мүгәддәс Китабда дејилир: “О Өзү күнаһларымыз вә јалныз бизим күнаһларымыз үчүн дејил, бүтүн дүнјанын күнаһлары үчүн әвф тәмин едән гурбандыр. ...Онун Оғлу Исанын ганы бизи һәр күнаһдан тәмизләјир... Әкәр биз күнаһларымызы е’тираф едириксә, О, күнаһларымызы бизә бағышламаг вә вә бизи һәр чүр һагсызлыгдан тәмизләмәк үчүн садиг вә адилдир” (1Јәја 2:2; 1:7-9).

Беләликлә, көрүрүк ки, биз күнаһкарларын Она пәнаһ кәтирмәси вә Онун тәрәфиндән гәбул едилмәси үчүн Аллаһын ачдыгы јол — күнаһлар үчүн гурбан вердији Исаја инам јолудур. Башга јол јохдур. Белә ки, Иса демишдир: “Јол вә һәјат вә һәгигәт Мәнәм; Мәним васитәчилијим олмаса, Атанын јанына һеч ким кәлә билмәз” (Јәја 14:6). Аллаһ дүнјанын бүтүн адамларыны хилас етмәк үчүн Өз Оғлуну көндәрди. Иса һамыны јанына дәвәт етди. О деди ки,

Онун јанына кәләни О һеч вахт рәдд етмәз. Бу о демәкдир ки, күнаһа нифрәт едән вә үрәкдән пешиманчылыг чәкән вә Аллаһ Оғлу Мәсиһ инанан һәр бир адам, әлбәттә, бағышланачаг. Истәр гоча, истәрсә дә кәнч, истәр јохсул, истәрсә дә варлы, истәр охумуш, истәрсә дә охумамыш, јахшы вә ја пис — һамы кәлә биләр. Лакин баша дүшмәлијик ки, Мәсиһ инам, садәчә олараг, Исаны Аллаһ Оғлу кими әгли чәһәтдән гәбул етмәк дејилдир. Исаја инам өзүнү бүтүнлүклә Она вермәкдир. Хәстә адамын ону сағалдачагына инаныб өзүнү тәчрүбәли тәбибә е’ибар етдији кими.

Биз севинирик ки, Мәсиһ сағдыр вә О, гәдим гејғәмбәрләр вә Муса кими дәфн олунмады. О, инсан кими јашајаркән, Она иман кәтирән хәстәләри нечә сағалдырдыса, бу күн дә О бизә бу јолла шәфа верә биләр. Күнәш Нуру кими Иса һәм Јердә, һәм дә Өз Атасы илә көјләрдә бизимләдир. О һәмишә Аллаһын јанындадыр вә орада Она инананларын һамысы үчүн дуа едир. Мүгәддәс Китаб дејир: “Буна кәрә О Өз васитәсилә Аллаһа јахынлашанлары тамамилә хилас етмәјә гадирдир, чүнки онлар үчүн вәсәтәт етмәк мәгсәдилә даим јашамагдадыр” (Ибр. 7:25). Бизим уғрумузда Онун чармыхдакы өлүмү вә даими дуалары, инананларын тәкчә чәһәннәмдән гуртулушу үчүн дејил, онлары Аллаһа јахынлашдырмаг, бу мүртәд дүнјада јашадыглары мүддәтдә онлары сафлашдырмаг вә әзиз тутмаг үчүн сәмәрәлидир. Әзиз достум! Мән дуа едирәм ки, сән вә Аллаһы ахтаран һәр кәс Онун хиласыны гәбул етмәји арзулајасыныз. Неч кәс бу хиласы ала билмәз, лакин әкәр биз Ону өз үрәјимизә гәбул едириксә, Аллаһ Өз мәрьһәмәтини кәрә бизи хилас едир.

10. МҮГӘДДӘС РУҢ КИМДИР?

Јә’гин хатырлајырсыныз ки, Исанын Јәја тәрәфиндән вәфтиз олмасындан данышанда мән ону јада салмышым. О вахт Мүгәддәс Руҗ көјәрчин шәклиндә Исанын үстүнә енмишди. һәмчинин, Өз өлүмү әрәфәсиндә шакирдләринә

вәд етди ки, Онун “Тәсәлливәричи” адландырдыгы Руһу онлара көндәрәчәк. Онун көјә галхмасындан сонра О Өз һәвариләринә вә шакирдләринә хидмәт үчүн күч верәчәк вә рәббарлик едәчәкдир. Рәббин көјә галхмасындан он күн сонра Мүгәддәс Руһ көјдән енмиш вә отагда топлашыб дуа едән 120 нәфәрин үзәринә төкүлмүшдүр. Ондан сонра онлар Мәсиһ һаггында Мүждәни инсанлара чатдырмаг игтидарында олдулар вә јүзләрлә адам Иса Мәсиһә иман етди. Бу Мүгәддәс Руһ кимдир? Бәзиләри елә күман едирләр ки, Мүгәддәс Руһ ја Чәбрајыл мәләкдир, ја да һансыса пејгәмбәрдир. Башгалары күман едирләр ки, Руһ, сәдәчә олараг Мүгәддәс илһам олмушдүр. Лакин Мүгәддәс Китабдан көрүрүк ки, Мүгәддәс Руһ илаһи хилгәт дејил, Аллаһын Руһудүр вә Аллаһла бирдир. Бу, Руһун нә етдијинә дигәт јетирәндә ајдын олур.

Бир дәфә Накдимон адлы алимә Иса деди ки, Аллаһын Сәлтәнәтинә дахил олмаг үчүн о јухарыдан доғулмалыдыр. Накдимон тәәччүблә гоча адамын икинчи дәфә доғула биләчәјини сорушдугда Иса чаваб верди ки, јенидән доғулма Руһун ишидир. Көрүнүр ки, јалныз Аллаһ инсанлара руһани һәјат верәр вә онлары јени варлыга чевирә биләр. Инсанлар күнаһ ичиндә јашајанда иблисин өвләдлары олурлар. Лакин Аллаһ Өз Мүгәддәс Руһу васитәсилә онлары дәјишдирә биләр вә онлар јенидән доғулдугда Аллаһын өвләдлары олурлар.

Мүгәддәс Руһ, еләчә дә Аллаһын Мүгәддәс Китабларынын мүәллифидир. Чүнки мәһз О, Әди-Әтигин Давуд вә Јусиф кими пејгәмбәрларини өјрәтмиш вә илһмландырмышдыр. Мүгәддәс Руһ Әди-Чәдидин Матта, Марк, Лука, Јәһја, Павел вә башга Кәләмдан јазан һәвариләринә дә беләчә илһам вермишдир. Инчилдә дејилдији кими: “Зира пејгәмбәрлик неч заман инсан ирадәсилә кәлмәмишдир. Фәгәт инсанлар Мүгәддәс Руһ тәрәфиндән һәрәкәтә кәтириләрәк, Аллаһдан кәлән шәјләри сөјләдиләр” (2Петер 1:21). Аллаһын Руһу Мүгәддәс Јазыларын китабларыны јазанлара нечә јол көстәрирдисә, о китаблары охунанларын да әсил рәббәри

јалныз Мүгәддәс Руһдүр. Иса деди: “Фәгәт Мәним исмимлә Атанын көндәрәчәји Тәсәлливәричи, Мүгәддәс Руһ сизә һәр шеји өјрәдәчәк вә сизә сөјләдијим һәр шеји сизә хатырладачадыр” (Јәһја 14:26).

О, чармыха чәкиләчәјини, сонра исә јердән ајрылыб көјә гајыдачагыны шакирдләринә дејәндә Исанын ардычыллары чох мә’јус олдулар. Лакин онлара рәббәрлик едиб мөһкәмләтмәк үчүн Иса Өз Руһуну көндәрәчәјини вәд етмәклә оналара тәсәлли верди вә деди ки, О Өзү һәмишә онларла олачагдыр. Иса Мәсинин көјә галхмасындан он күн сонра Мүгәддәс Руһ Онун ардычылларынын үстүнә енди вә онлары дәјишдирди. О вахтан бу күнә гәдәр Мүгәддәс Руһ сәдагәтли Мәсиһ ардычылларында јашајыр вә О, Исанын вәд етдији кими, һәмишә онларда олачагдыр.

Хатырлатмаг әһмијјәтлидир ки, јалныз Аллаһын Руһу күнаһкарларын кор көзләрини ача биләр вә Иса Мәсиһи танытмагда онлара көмәк едә биләр. Инчилдә јазылдыгы кими: “Һеч ким Мүгәддәс Руһла олмадан Исаны Рәбб адландырмаз” (1Кор. 12:3). Буна көрә дә, тәәччүблү дејилдир ки, Мүгәддәс Руһу олмајанлар Исаны “Рәбб вә Аллаһын Оғлу” адландыра билмәзләр.

Мүгәддәс Руһ иманлылара јенидән доғулма васитәсилә Исанын камиллији һаггында әсил билик вердији үчүн, О, гәлбимизин күнаһкарлығыны көрмәјә көзләримизи ачыр, бағышланмағымыза имкан јарадыр вә күнаһларымыздан кечир. Биз Иса Мәсиһә иман едәркән, Аллаһ бизи Өз өвләдлары кими бағышлајыр, гәбул едир вә бизә јени үрәк верир. Шәјтан исә Аллаһа итаәтсизлијимизлә бизи јолдан чыхармаға һәмишә һазырдыр. Лакин дахилимиздәки Мүгәддәс Руһ иблисә гаршы дурмагда бизә көмәк едир вә варлығымызда Аллаһын истәдији мәһәббәт, тәмизлик, севинч вә сулһ кими мүгәддәс кејфијјәтләр јарадыр (Гал. 5:22–24). Мүгәддәс Руһун бу көзәл иши Она итаәт едәнләрдә онлар јер үзүндә јашадыгча онлары тәдричән дәјишдирмәклә кет-кәдә өз Мүәллимләри Иса Мәсиһә охшар шәклә салмагла давам едир. Аллаһын бизә мүнәсибәтиндәки

асас мэгсэд Онун јеканэ Оглу кими, бизим дэ камил олмагымыздыр. Лакин биз Мәсиһин зүһурунда Иса кими олачагыг (1Јәһја 3:2). Мүгәддәс Руһ мұхтәлиф јолларла бизә көмәк едир: бизә дуа етмәји өјрәдир, Исаја гуллуг едәндә бизә раһбәрлик едир вә бизә гүввәт верир (Ром. 8:26; һиш. 13:2,4; 16:6–7).

Бүтүн бу фактлардан биз нәји өјрәнирик? Иманлыларда олан Мүгәддәс Руһ — һәгигәтән, онларын ичиндәки Аллаһдыр. Бөјүк вә Мүгәддәс Аллаһын инсанын даһилиндә Мүгәддәс Руһ кими јашамасы нечә дә әвәзсиз имтијаздыр. Доғрудан да, Аллаһын Өзүнү бәхш етмәси, бу, инсанлара верә биләчәји ән бөјүк бәхшишдир. Бу верки кимә верилри? Биз билирик ки, гәдим заманларда Аллаһ Мүгәддәс Руһу Өз пејғәмбәрләринә вә мүгәддәс инсанлара верирди. Лакин Аллаһ Өз Оғлуну дүнјанын Хиласкары олмаг үчүн верәндә, О, Иса Мәсиһ иман едәнләрә, әкәр онлар диләјәрләрсә, Мүгәддәс Руһу даһа гәти шәкилдә верәчәјини вәд етди. Бу барәдә Иса деди: “Беләликлә, мадам ки, сиз пис олдуғунуз һалда өз өвләдларыныза јахшы һәдијјәләр верә билирсиниз, хүсусән Сәмави Атаныз Ондан диләјәнләрә даһа гәти шәкилдә Мүгәддәс Руһу верәчәкдир” (Лука 11:13). Аллаһ сәдагәтлидир. Инсанлар Мәсиһ инаныб Она Өз Рәббләри кими итаәт едәндә вә онлара Мүгәддәс Руһу вермәји хаһиш едәндә О һәмишә верир. Нә гәдәр ки, јашајырыг, һәр күн бизә чәрәк вермәји хаһиш етдијимиз кими, биз дә Аллаһдан Мүгәддәс Руһла зәнкинләшмәјимизи һәмишә истәмәлијик. Иса деди: “Диләјин, сизә вериләчәкдир”.

11. АЛЛАҞЫН ҮЧЛҮҮ НӘ ДЕМӘКДИР?

Инди исә, достум, вахтилә мәсиһчиләрин Ваһид Аллаһа инандыгларыны сәнә дејәндә мәнә вермәк истәдији суалын чавабыны вермәјә чалышацағам. Билирәм ки, сән мәсиһчиләрин үч Аллаһа итаәт етдикләри барәдә ешитмисән: Аллаһа, Исаја вә Онун Анасы Мәрјама. Буналарын үчү “Үчлүк” (Үч үгнум)

адланыр. Сәнә јухарыда изаһ етдијим кими, әкәр мәсиһчиләр Аллаһын һәр һансы јаратдығына вә Онунла бирликдә Јарадана да итаәт етсәјдиләр, чоһ бөјүк сәвв етмиш олардылар. Бакирә Мәрјама олдуғча мүгәддәс гадындыр, лакин о јалныз Аллаһа мәхсус олан итаәти неч вахт гәбул етмәзди. Мәсиһчиләрин Исаја итаәт етмәләри доғрудур. Лакин биз буну мүгәддәс пејғәмбәр олдуғуна көрә дејил, әбәди олараг Аллаһ Кәламы вә Аллаһын Оғлу, Аллаһла тамамилә бир олдуғуна көрә едирик. О һәмишә Аллаһла бирдир вә О, инсан олду ки, күнаһкарлары хилас едиб Аллаһа гәјтарсын. Демәли, О итаәтә лајигдир, чүнки О һәгигәтән дә Аллаһдыр.

Биз, һәмчинин, ајдынлашдырдыг ки, Мүгәддәс Руһ Аллаһын Јаратдығы дејилдир, лакин Аллаһ бирдир вә Аллаһ Руһдур. Руһ јалныз Аллаһын едә биләчәји бир иши көрүр, инсанын даһилиндә вә инсан үчүн чалышыр. Буна көрә дә итаәтә лајиг Оғул кими итаәт едилмәјә лајигдир. Онда биз нә демәлијик? Үч Аллаһмы вар: Ата, Оғул вә Мүгәддәс Руһ ? Әсла! Тәқрар едирәм: һәмишә Бир олмуш вә Бир олачагдыр. Онлар әзәлдән илаһи вәһдәтдә олмушлар: Ата, Оғул вә Мүгәддәс Руһ. Инсанлардан кимсәнин көрмәдији Ата Аллаһын мәнбәји вә башлангычыдыр. Бир дәфә Инсан тарихиндә Оғул көрүнмәз Атаны көстәрди. Мүгәддәсә јетмәк үчүн Инсана Аллаһ вә Оғул тәрәфиндән Руһ верилди. Беләликлә, достум, әмин ол ки, мәсиһчиләр ваһид олан Аллаһа итаәт едилрәр: Атаја, Оғула вә Мүгәддәс Руһа. Иса Өз шакирдләринә һәр јерә кедиб, инсанлары Онун шакирдләри олмаға инандырмаға вә иман едәнләри “Ата, Оғул вә Мүгәддәс Руһ Исмилә” (Матта28:19) вәфтиз етмәјә көстәриш верәндә вәһдәтдә бу Үчлүјә (Үч үгнума) истинад едирди. Бир аздан мән вәфтизин нә олдуғуну ајдынлашдырацағам.

12. ЧӘМИЈҖӘТ НӘДИР?

Јәғин сән дә ешитмисән ки, адамлар мәсиһчиләрин дуа етдикләри бинаја “килсә” дејирләр. Лакин “килсә” сөзү бинанын өзүнә јох, орада топлашан

инсанлара аид олур вә бу да Аллаһын Чәмијјәти адланыр. “Чәмијјәт” сөзү Мәсиһә иман едәнләрин јерли группуну көстәрир, еләчә дә јердә јашајан вә Мәсиһә бирликдә артыг көјлөрдә олан иманлылар үчүн ишләдиләр.

Гәдим заманларда Аллаһ Исраил өвладларыны Өзү үчүн хусуси “халг” олага сечди. О онлара Өз ганунларыны Муса васитәсилә верди. О, һәмчинин, Фәләстин торпагыны хусуси мүлк олага онлара верди вә онлары өјрәтмәк үчүн пејғәмбәрләр көндәрди ки, Кәләчәк олан Мәсиһ һаггында онлара данышсынлар. Тәјин олунан вахтта Иса Мәсиһ Исраилә кәләндә бир чох адамлар Она иман етдиләр, лакин әксәријјәти Она иман етмәкдән бојун гачырдылар. Аллаһ Мәсиһә иман едәнләрдән Өзү үчүн “Мәсиһчи Чәмијјәти” адланан јени халг сечди. Әввәлчә Аллаһын сечдији халг јалныз исраиллиләр иди, лакин јер үзүндә һәр бир иргдән олан вә Мәсиһә иман едән һәм киши, һәм дә гадынлар инди Аллаһын јени Халгыдыр. Исраил халгына мәнсубијјәтин тәсдиги Аллаһын Ибраһим вә онун киши чинсиндән олан нәслинә вердији сүннәт вә еһкамлардан ибарәт иди. Чәмијјәт үчүн су вәфтизи вар иди ки, бу да Аллаһын јени халгына мәнсубијјәти билдирир, артыг сүннәт һеч бир мәна кәсб етмир. Мәсиһ бујурдуғу киши, төвбә едиб Она иман едәнләр су вәфтизиндән кечмәклә, Онунла әһд-пејмана кирирләр вә Аллаһын чанлы Чәмијјәтинин үзвләри олурлар. Вәфтиз өзү һеч кәси хилас етмир, чүнки инсан јалныз Мәсиһә итаәт етмәклә вә сонадәк Она садиг галмагла хилас олур. Вәфтиз күнаһлардан тәмизләнмә вә Мәсиһә јени һәјатын башланмасынын рәмзидир. Бәзи чәмијјәтләрдә вәфтиз олунан адамын башына су сәпмәк вә ја суламаг адәти вар, диһәр мәбәдләрдә вәфтиз олунан адамы бол су олан јердә (дәниз, чај вә ја көл) суја салырлар. Инсан јалныз бир дәфә вәфтиз олунур.

Әһд-Чәдиддә Чәмијјәт “Мәсиһин Бәдәни” адланыр. Мәсиһ Бәдәнин Башы, Онунла бир олан Онун Бәдәни исә иргиндән, дилиндән вә дәрисинин

рәнкиндән асылы олмајараг Чәмијјәтин вә ја Бәдәнин үзвләридиләр.

Беләликлә, мәбәд дә Мәсиһ киши бирдир. Мәбәддә Мүгәддәс Аллаһ мәхсус олдуғу үчүн мүгәддәсдир. Лакин бүгүнкү дүнјамызда мәбәдләрин (чәмијјәтләрин) вәзијјәтинә бахдыгда көрүрүк ки, о бөлүнмүшдүр вә бәзән дә онда шәр јашајыр. Нә үчүн? Һәр шејдән әввәл она көрә ки, мәбәддә олан адамларын чоху јухарыдан — Мүгәддәс Руһдан доғулмамышлар вә буна көрә дә һәгигәтдә јеримирләр вә әсл мәсиһчи дејилдиләр. Инчил дејир: “Кимдә Мәсиһин Руһу јох исә, о адам Мәсиһә аид дејилдир” (Ром. 8:9). Беләликлә, мәбәдин бүтүн үзвләри хәстәханаја мүаличәјә кәлмиш хәстәләрә бәнзәјирләр. Онлар өзләрини Бөјүк Тәбиб Иса Мәсиһин әлине верирләр. О да онлары тәдричән сағалдыр вә онларын күнаһ хәстәлијини мүаличә едир. Беләликлә, бу дүнјада олан нә гәдәр мәсиһчи варса, һеч бири күнаһын тәсириндән там азад дејилдиләр. Мәсиһчиләрлә башгалары арасында фәрг ондан барәтдир ки, әсл мәсиһчиләр Аллаһын көстәрдији Тәбибә табә олурлар, Онун дәрманыны гәбул едир вә Онун көстәришләринә әмәл едирләр. Башгалары исә буну етмирләр.

Бүтүн әсл итаәткарлар бир Мәсиһдә олсалар да, билдијин киши, мәсиһчиләрин чохлу мүхтәлиф тәригәтләри вар. Ики ән бөјүк груп будур: католикләр вә протестантлар. Бу ики группун дахилиндә исә чохсајлы шахәләр мөвчуддур. Лакин бүтүн мәсиһчиләрин ејни бир Мүгәддәс Китабы вардыр. Онларын һамысы Иса Мәсиһин Аллаһын Оғлу олмасына, Онун чармыхда өлмәси вә дирилмәсинә вә јалныз Онун Хиласкар вә Рәбб олмасына инанырлар. Онларын бәзи мәсәләләрдә ајрылмасына бахмајараг, әсл мәсиһчиләр иман вә мәһәббәтдә бир олмағы арзулајырлар.

Чәмијјәтин мәгсәди нәдир? Илк нөвбәдә, иман вә мәһәббәтдә инкишаф етмәјә вә бир-бирилә үнсијјәтдә олмаға иманлыја имкан вермәкдир. Һәр бир күнаһдан төвбә етмиш адам Мәсиһин әмрини јеринә јетирмәли, вәфтиз олмалы, Онун Чәмијјәтинин үзвү олмалыдыр. Инсан бәдәнинин һәр бир үзвүнүн

дикэр үзвлэрэ нечэ ентијачы варса, һәр бир мәсиһчи дә башга мәсиһчилэрэ елэ ентијач дујур вэ иманлылардан неч кэс өзүнү чөмијјәтдә дикэр иманлыларла үнсийјәтдән ајыра билмәз.

Мәсиһ Онун Мүждәсинин дүнјада јайылмасы үчүн мәсулијјәти Чөмијјәтин үзәринә гојду. Иса Мәсиһ Јер үзәриндә оланда О, инсанлара Аллаһ Кәламыны дејирди. О, хәстәләрә шәфа, јаслылара тәсәлли верирди, кұнаһкарлары хилас едирди. Көјләрә галхмамышдан әввәл Мәсиһ Өз ардычылларына бујурду ки, хиласын Хош Хәбәрини дүнјанын бүтүн адамларына јайсынлар. Бүтүн өлкәләрдә бүтүн мәсиһчиләрин тәхирәсалынмаз вәзифәси будур: Мәсиһ һаггында Мүждәни бүтүн инсанлара чатдырмаг вэ онлары Она иман кәтирмәјә дәвәт етмәк. Мәсиһчиләр дә Иса Мәсиһин Исмилә шәфа верәрәк, савадсызлары өјрәдәрәк, ачлары једиздирәрәк, чылпаглары кејиндирәрәк вэ кұнаһын әсарәтиндә оланлара Мәсиһин мәһәббәтини нүмајиш етдирәрәк Онун уча Исмини иззәтләндирмәлидирләр. Мәсиһ Өз һәјатыны инсанлара хидмәт етмәкдә кечирмишди. Онун Чөмијјәтинин үзвләри Ондан ибрәт көтүрмәлидирләр.

Һәр бир гојун сүрүсүнә чобан лазым олдуғу кими, иманлылар группунун һәр биринә рәһбәрләр лазымдыр. Онлар өјрәдәчәк, рәһбәрлик едәчәк, вачиб олдуғда јолуну азанлары нәзарәт алтына алачаглар. Һәлә башланғычда Аллаһ белә адамлары Өз Чөмијјәтиндә Өз өвладларына гајғы көстөрмәк үчүн тәјин етмишди. Иса Онун Мүждәсини бүтүн дүнјага јаймаг вэ Онун Чөмијјәтини тәсис етмәк үчүн он ики һәвари сечди. Сонра Әһди-Чәдиддә көрдүјүмүз кими, Аллаһ бәзиләрини чобан вэ мүәллим, бәзиләрини мүждәчи, дикәрләрини дә јардымчы, Чөмијјәт нәзарәтчиси вэ ағсагал тәјин етди. Иса Мәсиһин Чөмијјәтиндә инди дә бу хидмәтләр јеринә јетирилир.

13. МӘСИҢЧИЛӘРИН АЛЛАҢ ГАРШЫСЫНДА БОРЧЛАРЫ ВӘ АДӘТЛӘРИ ҢАНСЫЛАРДЫР?

Мәсиһчиләрин хидмәти дикэр мәһәбләрин ардычылларынын хидмәтиндән көклү олараг фәргләнир. Хиласы алмаг вә ја газанмаг олмаз, әкәр биз Мәсиһә иман едириксә, Онун бөјүк мәһәмәти сәјәсиндә о бизә Аллаһ тәрәфиндән верилир. Она көрә, биз хиласы газанмаг үчүн јох, Онун бизә бәхш етдији хиласа көрә өз мәһәббәт вэ миннәтдарлығымызы билдирмәк үчүн Она хидмәт едирик.

а) ДУА

Иса Өз ардычылларына һәр күн мөјјән вахтда ибрани вә ја јунан дилиндә үзләрини шәргә вә ја гәрбә тутараг тәкратламалы олачаглары дуаны вермәди, бунун әвәзиндә, өвладлар истәдикләри вахт вә истәдикләри јердә, өз аталарынын јанына кәлдикләри кими, Аллаһ онлары

да Онун јанына кэлмәжә вә Онунла өз ана дилләриндә данышмаға вадар етмишдир. Ибадәтин формасы вачиб дејилдир, лакин әсас будур ки, онлар Аллаһа сәминийәтлә, ағыл вә үрәкләри илә ибадәт етсинләр (Матта 6:5–10, Јәһја 4:23,24). Мәсиһчиләр дикәр иманлыларла өз дуа евләриндә, Рәббин дәрканһында топланыб, хаһиш вә нијазларла, шүкранларла дуа едилрәр. Мүгәддәс Китабдан Аллаһын Кәламларынын охунмасы вә онларын арашдырылмасы мәсиһчиләр арасында бир адәт шәклини алмышдыр. Онлар өз дуаларында ән'амлары үчүн Аллаһа тәшәккүр едир, өзләринин һәлә дә камил олмадыгларыны е'тираф едир, әвф олунмаларыны диләјир, хәстәләрин шәфасы вә иман етмәјәнләрин хилас олунмасы үчүн дуа едилрәр. Мәсиһчиләр, еләчә дә өз рәһбәрләри вә бүтүн дүнја үчүн дуа едилрәр. Иса деди ки, биз даим дуа етмәлијик (Лука 18:1). Иса Мәсиһ һәфтәнин илк күнү, јә'ни базар күнү дирилдији үчүн мәсиһчиләр һәмән күнү мүгәддәс сајыр вә һәмән күнү дүнјанын бүтүн мәсиһчиләри өз јерли дуа евләриндә топланты кеңирир вә Рәббә өз шүкран гурбанларыны тәғдим едилрәр. Мә'бәд ибадәти заманы Мүгәддәс Китабдан ајәләр охунур, иланиләр сәсләнир. Мә'бәддә Аллаһын халғына рәһбәр сечилимиш шәхс моизә охујур. Әкәр сиз мәсиһчи ибадәти мәрәсиминдә иштирак етмәк истәсәниз, өз мәсиһчи достунузла онун дуа евинә (чәмијјәтә) кедә биләрсиниз.

6) ОРУЧ

Иса Мәсиһ Өз ардычыллары үчүн хусуси оруч күнләри вә вахтлары тәјин етмәмишдир. Лакин О онлара демишдир: “Оруч тутдугунуз заман икиүзлүләр кими гашгабаглы кәзмәјин, она көрә ки, онлар оруч тутдугларыны инсанлара көстәрмәк үчүн өзләрини гәмкин тугурлар... Онлар мүкафатларыны алдылар... Та ки, инсанлара јох, кизли олан Атана оручлу көрүнәсән; вә кизлиндә көрән Атан сәнә ачыгчасына әвәзини верәчәкдир” (Матта 6:16–18). Бә'зи мәсиһчиләр Исанын чармыха чәкилдији күн олдуғу үчүн чүмә

күнүндә јәмәк гәбул етмәкдән чәкинирләр. Башгалары Бөјүк Оруч дөврүндә, јә'ни Иса Мәсиһин Дирилмәси күнү олан Пасхаја гәдәр гырх күн әрзиндә мүәјјән јәмәкдән имтина едилрәр. Мүгәддәс Китаб бу адәтләри мүәјјәнләшдирмәмишди, лакин О бизә вәсијјәт етмишдир ки, сөзүмүздә вә ишимиздә һәр чүр писликдән чәкинәк. Мән бурада бир гәдәр дә әлавә едим, Исанын тә'лиминдә дејилир ки, һәр шеји јәмәк олар. Иса деди: “... инсана чөлдән кирән һеч бир шеј ону мурдар едә билмәз. Чүнки үрәјинә дејил, гарнына кирир вә орадан чөлә чыхыр... Инсандан чыхан шеј инсаны мурдар едир. ... Чүнки бәд дүшүнчәләр, зинакарлыг, чинси әхлагсызлыг, гатиллик, оғурлуг, тамаһкарлыг, пислик, һијлә, шәһвәт, инсанларын үрәјиндән, ичиндән чыхар, бүтүн бу пис ишләр дахилдән чыхыр вә инсаны мурдар едир” (Марк 7:18–23).

в) сәдәгә

Иса Мәсиһ мәсиһчиләрин өз кәлир вә пулларыны Аллаһ ишинә, јахуд да јохсуллара вериләчәк һиссәни мүәјјәнләшдирмәмишдир. О өјрәтмишдир ки, биз Аллаһа мәхсусуг, чох вә азыгындан асылы олмајараг, пулумуздан Аллаһ бујуран кими истифадә етмәлијик. Мәсиһчиләр Аллаһын онлара е'тибар етдијини вермәклә Аллаһа өз миннәтдарлығыны ифадә едилрәр. Чәмијјәтин рәһбәрләрини вә чәмијјәт ишини горумаг, јохсул вә хәстәләрә көмәк етмәк, Мәсиһин хош Мүждәсини ешитмәјәнләрә көмәк көндәрмәк үчүн биз көнүлү ианә вермәлијик. Мәсиһ деди ки, Аллаһ сәхавәтлә верәни севир вә мәсиһчиләрин чоху өз кәлирләринин онда бир һиссәсини Аллаһа верирләр. Әлбәттә, инсанларын тә'рифини газанмаг үчүн јох! (Матта 6:1–4).

г) ЗИЈАРӘТ

Иса Мәсиһ Өз ардычылларына мүгәддәс јерләри зијарәт етмәји вәсијјәт етмәмишдир. Аллаһ һәр јердәдир, она көрә дә һәр кәс Она истәнилән јердә дуа едә биләр. Бә'зи мәсиһчиләр Фәләстинә

кетмәји вә Исанын јашадыгы торпаға бахмагы сеvirләр. Лакин ора кетмәклә, гәбри зијарәт етмәклә Мәсиһин бәдәнинә еһтирам көстәрмәк гејри-мүмкүдүр, чүнки о гәбир бошдур. О сагдыр, О јашајыр!

ғ) БАЈРАМЛАР

Иса Өз ардычылларына мүәјјән күнләри гејд етмәји вәсијјәт етмәмишдир. Лакин мәсиһчиләр адәтән, үч мүһүм бајрамы гејд едирләр. Милад күнү — Иса Мәсиһин доғулдуғу күнүн бајрам едилмәсидир. Мәсиһчиләрин әксәријјәти бу бајрамы декабр ајынын 25-дә, бәзиләри исә јанвар ајынын 6-да гејд едирләр. Мәсиһин дәгиг доғулма тарихи мәлум дејилдир. Икинчи бајрам Пасхадыр. Бу заман мәсиһчиләр Мәсиһин өлүмдән дирилмәсинә севинирләр. Пасханын күнү бәдр олмагла илдән-илә дәјишир, лакин о һәмешә ја март, ја да апрел ајында олур. Даһа сонра Үчлүјүн (Үч үгнүм) бајрамыдыр. Биз о күнү Мәсиһин дирилмәсиндән једди һәфтә сонра Онун Өз шакирдләринә Мүгәддәс Руһу вермәси күнү кими јада салырыг. Мәсиһчи бајрамлары бунлардыр. Јени ил, јәни һәр ил гејд олунан 1 јанвар исә мәсиһчи јох, ади вәтәндәш бајрамыдыр.

д) ДИНИ АЈИН ВӘ МӘРАСИМЛӘР

Чәмијјәт мәрасиминә артыг јухарыда тәсвир етдијим су вәфтизи вә Рәббин Сүфрәси мәрасими дахилдир ки, бу, Аллаһла Јени Әһдә кирмәк вә Онун ардычылы олмаг демәкдир (12-чи бөлмәјә бах). Иса Мәсиһ чармыха чәкилмәмишдән әввәлки кечә Өз һәвариләринә чәрәк вериб демишдир: “Бу Мәним Бәдәнимдир”. О, бир каса шәраб да көтүрүб деди: “Бу Мәним Ганымдыр”. Чәрәк вә шәраб Онун Бәдәнинин вә Ганынын рәмзи ифадәси иди. О Өз ардычылларына Ондан бир хатирә кими бу мәрасимләрә әмәл етмәји вәсијјәт етмишдир. Бүтүн дүнјанын әксәр мәбәдләриндә бу вәсијјәтә риәјәт олунур. Һәр бир мәсиһчи Мәсиһин онларын уғрунда өлүмүнү хатырлајараг, бу мәрасимдә иштирак едир ки, дахилиндә бол һәјәт олсун. Мәсиһчиләр Бу мүгәддәс

мәрасимдән чох бөјүк мәһәви хејир-дуа алырлар.

е) НИКАҺ

Иса Мәсиһин вәсијјәтинә уғјун олараг, никаһа дахил олан киши вә гадын бир-бирини севмәли вә бир-биринә өлән күнә гәдәр сәдагәтли олмалыдырлар. Иса деди: “Аллаһын бирләшдирдијини инсан ајырмамалыдыр” (Матта 5:31–32; Марк 10:2–12). Буна көрә дә, хәјәнәт истисна олунмагла, бошанма гадагандыр. Павел јазыр ки, әрлә арвад арасындакы мәһәббәт Мәсиһлә Онун халгы арасындакы мәһәббәт кими олмалыдыр (Ефес. 5:21–33).

14. МӘСИҺЧИЛӘРИН ЕТИК БАХЫШЛАРЫ

Әһди-Әтигдә Аллаһын Өз Исраил халгы үчүн вердији чохлу ганунлар вардыр. Онлардан бири будур: “Гоншуну өзүн кими сев!” (Левиләләр 19:18). Аллаһ тәрәфиндән верилән бу “Он Әмр”ләрдә О бизә өз валидејиләримизә еһтирам етмәји вәсијјәт етмиш, гәтли, зинакарлығы, оғурлуғу, јаланы вә с. гадаган етмишдир. Иса Аллаһ тәрәфиндән верилмиш ганунлардан һеч бирини дәјишмәмишдир. О онлары камилләшдишиш вә ичра етмишдир. Мәсәлән, Иса демишдир ки, “Бир гадына шәввәтлә бахан һәр адам артыг онунла зина етмиш олур” (Матта 5:28). Әввәлки ганун јалныз кунәһлы һәрәкәтләрин өзүнү писләјирди. Иса исә үрәкдә олан кунәһы муһакимә едирди. О дүз данышмагы вәсијјәт едирди вә анд ичмәји гадаган едирди, чүнки инсанын һәр бир сөзү анд кими доғру олмалыдыр. О Өз ардычылларына дејирди ки, онлар јалныз бир-бирини јох, лакин еләчә дә өз дүшмәнләрини дә севмәлидирләр, онлары тәғиб едәнләр үчүн дуа етмәлидирләр. О, сәрхошлуғу вә һәр чүр әхлагсызлығы гадаган етмишдир. О дејирди ки, Аллаһын өвәдләры Өз Сәмави Аталары камил олдуғу кими камил олмалыдырлар (Матта 5:17–48).

Иса өjrөдирди: “Инсанлардан нә умурсунузса, сиз дә онлара елә един. Зира ганун вә пејғәмбәрләр белә хүләсә едилір” (Матта 7:12). Бу гәйданы чох вахт “Гызыл гәјдә” адландырылар. О јалныз башгаларына пислик етмәји гадаған етмир, о башгаларына анчаг јахшылыг етмәјә вадар едир. Инчилин принципләри һәр һансы вәзијјәтдә тәтбиг олундуғундан әбәдидир.

Мәсиһин бүтүн тәлимини бир сөзлә ифадә етмәк олар — “мәһәббәт”. Иса Мәсиһин мәһәббәти камилдир. О Өз шакирдләринә онлары севдији кими, бир-бирләрини севмәләрини вәсијјәт етмишдир (Јәһ. 15:12). Биз мәсиһчиләр јахшы баша дүшүрүк ки, Мәсиһ кими севә билмәрик. Лакин биләрәк ки, бизә олан бөјүк мәһәббәтинә көрә О һәтта чармыхда өлдү, онда биз дә башгаларына севәчәјик (1Јәһ. 4:19). Мәсиһин Руһу — бу мәһәббәт руһудур вә Мәсиһ бизә Өз Руһуну көндәрдикдә, биз бүтүн инсанлары, һәтта дүшмәнләримизи дә Онун кими севә билирик (Ром. 5:5, 12:17–21). Бу мәһәббәт јалныз бизим үрәкләримиздә галмамалыдыр, о әмәлләримизә чеврилмәлидир. Һәвари Јәһја дејир ки: “Дүнјада фирәван јашајыб, өз гардашынын еғтијач ичиндә олдуғуну көрән, лакин она рәһми кәлмәјән инсанда Аллаһын мәһәббәти нечә јашаја биләр?” (1 Јәһ. 3:17).

Һәвари Павел Коринфлиләрә Биринчи Мәктубда мәһәббәтин ән көзәл тәсвирини вермишдир: “Әкәр пејғәмбәрлик ән’амым варса вә бүтүн сиррләри билирәмсә, һәр чүр билијә вә дағлары јериндән тәрәпдәчәк дәрәчәдә там имана маликәмсә, амма мәһәббәтим јохса, нечәм. Вә әкәр бүтүн варымы пәјләјыб, јохсуллары дојдурарамса, бәдәними атәшә тәслим едәрәмсә, лакин мәһәббәтим јохса, бүтүн бунларын мәнә хејри олмаз. Мәһәббәт сәбирли, хејирханьдыр. Мәһәббәт пахыллыг етмәз. Мәһәббәт ловғаланмаз, өјүммәз, кобуд давранмаз, өз мәнфәәтини ахтармаз, тез һирсләнмәз, пислик етмәји дүшүнмәз, һагсызлыға севинмәз, һәгигәтә исә шадланар. Һәр шејә гатлашар, һәр шејә инанар, һәр шејә үмид бәсләјәр, һәр шејә таб кәтирәр. Мәһәббәт әсла

түкәнмәз. Инди исә үч шеј јашајыр: иман, үмид, мәһәббәт; амма мәһәббәт бунларын һамысындан үстүндүр” (1Кор. 13).

Мәсиһин инсанлара мәһәббәти тәкчә сөзләрдә дејил, лакин әмәлләрдә дә ифадә олунурду. О, хәстәләрә шәфа верирди, ачлары дојуздурурду, күнаһкарлары хилас етмәк үчүн Өз һәјатыны фидијә олараг верди. Мәсиһчиләр Мәсиһин мәһәббәти барәсиндә шәһадәт етмәк үчүн хәстәханалар, јетимханалар, мәктәб биналары вә с. ачырлар. Иса истәјирди ки, мәһәббәт Онун ардычылларынын фәргләндиричи хүсусијјәти олсун. “Әкәр бир-биринизә гаршы мәһәббәтиниз олса, бундан һәр кәс Мәним шакирдләрим олдуғунузу биләчәк” (Јәһ. 13:35). Биз мәсиһчиләр хәчәләт һисси илә е’тираф етмәлијик ки, бизим мәһәббәтимиз чох вахт камил олмур, лакин әсл мәсиһчиләр бир-бирини онларын Мүәллимләри кими севмәји арзулајырлар.

15. МӘСИҲЧИЛӘР ҺАНСЫ КӘЛӘЧӘЈӘ ИНАНЫРЛАР?

Бу узун мәктубун әввәлиндә дедијим кими, мәсиһчиләр Гадир Аллаһа инанырлар. Онун бу дүнја үчүн мәгсәди вар вә бу мәгсәд, шүбһәсиз ки, әлдә олуначагдыр. Инсан Аллаһа гаршы чыхыб күнаһа батанда Аллаһ дүнјанын ничаты үчүн Өз Оғлуну көндәрди (Јәһ. 3:16–19). Аллаһа иман едәнләр ничат тапыр, Ондан үз чевирәнләр исә лә’нәтләнир. Әсрин сонунда Аллаһ бүтүн дүшмәнләрини фәтһ едәчәк вә һеч бир шәрә јер олмајан Өз әбәди Сәлтәнәтини гурачагдыр. Мүгәддәс Китабда бу кәләчәк һадисәләрә даир чохлу пејғәмбәрликләр вардыр, лакин Аллаһ һәр шеји тамамилә бизә ачмағы лазым билмир. Она көрә дә мәсиһчиләр кәләчәк һаггында әввәлчәдән дејилмиш бу хәбәрләри мүхтәлиф чүр изаә едилрәр. Мән бурада кәләчәк барәдә јалныз вачиб олан һадисәләрә тохунмаг истәјирәм.

а) ИСА МӘСИҲИН ИКИНЧИ ЗУҢУРУ

Көјә галхмаздан әввәл Мәсиһ Өз шакирдләринә дәфәләрлә демишдир

ки, О јенә дә онларын јанына гајыдачаг вә мәсиһчиләр Оун тәкрар кәлишини көзләјирләр. Оун Јерә биринчи кәлиши инсанларын хиласы үчүн зәрури иди, икинчи кәлиши исә һөкм вә Аллаһ Сәлтәнәтинин там гурулмасы үчүндүр. Бир дәфә шакирдләри Исадан Оун нә вахт гајыдачагыны сорушдугда О чаваб верди ки, Оун кәлишинин вахты јалныз Аллаһа мәлүмдүр вә онлары әмин едирди ки, онлар көрүшә һәр заман һазыр олмалыдырлар, чүнки О, инсанларын көзләмәдији бир вахтда кәләчәк. О онлара деди ки, О мәләкләрлә иззәтдә кәләчәкдир. Оун кәлишини һамы көрәчәкдир. О Өз шакирдләринә инсанлары алдатмаға кәләчәк Мәсиһин әлејһидагы вә јаланчы пејғәмбәрләр һаггында хәбәрдарлыг етди. Биз билирик ки, 1900 ил әрзиндә чохла белә јаланчылар мејдана кәлмишдир, лакин әсл мәсиһчиләр онalara инанмамышлар. Мәсиһ ајдын дејирди ки, әкәр Мәсиһин кәлдијини вә Оун белә бир јердә олдуғуну десәләр, инанмајын. Әсл Мәсиһ кәлән заман бу барәдә о дәгигә бүтүн дүня хәбәр тутачаг вә кимсәнин бу барәдә хәбәр вермәсинә етијач галмајачаг.

Иса көјә галханда Оун ардынча бахан шакирдләринә мәләкләр деди: “Сиздән көјә галхан бу Иса, галхдыгыны көрдүјүнүз кими кери гајыдачагдыр” (Һиш. 1:11). Демәли, Иса артыг гадыннан доғулан көрпә кими, Јердә инсан шәклиндә јашамаг вә бу биринчи дәфә олдуғу кими, өлмәк үчүн кәлмәјәчәкдир. Мүгәддәс Китаб дејир ки, Иса бир дәфә бизим күнаһларымыз үчүн өлдү вә дирилди. Лакин О даһа һеч бир вахт өлмәјәчәкдир, белә ки, өлүм Оун үзәриндә һеч бир һакимийәтә малик дејилдир (Ром. 6:9).

Мәсиһ өлүләрән дирилән заман, Оун чисмани бәдәни өлүмә мәрүз олмајан руһани бәдәнлә әвәз олунду. О бу Руһда көрүнүб вә мәләкләр кими јох ола билир. Инди О, көјләрдә руһани бәдәндәдир вә биз инанырыг ки, Ону адамлар көрә биләчәкләр. Биз һамымыз елә јашамалы вә Рәббә елә хидмәт етмәлијик ки, истәнилән вахт Оун кәлишиндә Ону гаршыламаға һазыр олаг (Матта 24 вә 25).

6) ҮМУМДИРИЛМӘ

Бир дәфә Иса деди: “Буна тәәччүбләнмәјин, чүнки саат кәлир, о саатда гәбирләрдә оланларын һамысы Оун сәсини ешидәчәкләр вә чыхачаглар. Јахшылыг ишләдәнләр дирилиб һәјата говушачаглар, пислик ишләдәнләр исә дирилиб һөкмә уғрајачаглар” (Јәһ. 5:28–29). Нечә ки, бир дәфә Јердә јашајаркән бир нечәсини өлүләрән дирилтдији кими, мәһз О һамыны һәјата гәјтарачаг. Өлүләр һансы бәдәндә дириләчәкләр? Һәвари Павел деди ки, торпаға әкилмиш тохум өлүб битки кими нечә галхырса физики бәдән дә елә дирилмә заманы дәјишиләчәкдир. Тәбии чисим әкилир, руһани чисим галхыр (1Кор. 15). Ондан сорушанlara Иса деди: “Зира өлүләр дириләндә онлар нә евләнирләр, нә дә әрә кедирләр. Анчаг көјдәки мәләкләр кимидирләр” (Матта 22:30).

в) ГИЈАМӘТ КҮНҮ

Мәсиһ јалныз өлүләри дирилтмәјәчәкдир, О һәм дә бүтүн инсанлары мұһакимә едәчәкдир (Јәһ. 5:22; Һиш. 17:31; 2Кор. 5:10). О, әдәләтли һакимдир. О Өз әдәләти вә мәрһәмәтилә һөкм едәчәкдир. О деди ки, бүтүн халглар Оун гаршысына јығышачаг вә чобан гојунларыны кечиләрән ајырдыгы кими, О да инсанлары бир-бириндән ајырачаг. О, хәстәләрә вә мөһтачlara мәнәббәт вә гајгы көстәрәнләрә дејәчәк: “Атамын хошбәхтләри, кәлин, дүнјанын јаранышыннан сизә һазырланмыш Сәлтәнәтә варис олун!” Мәнәббәт вә гајгы көстәрмәјәнләрә исә О дејәчәк: “Еј лә’нәтлиләр, Мәним јанымдан иблис илә онун мәләкләринә һазырланмыш олан әбәди атәшә кедин”. Онлар әбәди чәзаланачаг, мө’минләр исә әбәди һәјата говушачаглар. Бәли, Аллаһ Өз Оғлу Иса Мәсиһ васитәсилә бүтүн инсанлары мұһакимә едәчәкдир. Биз һамымыз — дин вә әгидәмиздән асылы олмајараг, бир күн Мәсиһин диванханасынын гаршысында дуруб, јер үзәриндә јашајаркән бурахдығымыз сәһвләр, етдијимиз күнаһлар үчүн мұһакимә олуначагы.

Елэ бир адам вармы ки, о ваимэли Гијмэт күнүндөн горхмасын? Бэли, вар! Хиласкар Мәсиһ гэлбдән иман едәнләр Мәсиһ һакимдән горхмајачаглар. Она көрәдә О деди: “Сизә доғрусун, доғрусун дејирәм: Мәним сөзүмү ешидән вә Мәни Көндәрәнә иман едөн әбәди һәјат газанмышдыр вә о мұнакимә олунмајачаг, фәғәт өлүмдән һәјата кечәчәкдир”. Бэли, Мәсиһ иман едәнләри Аллаһ гәбул едәчәкдир, чүнки онлар онларын уғрунда Өз чаныны фәда верән Мәсиһ итаәт етмишләр. Гијамәт күнү итаәткарлар өз сәдагәтләринә ујғун шәкилдә мұкафатландырылачаглар (Матта 25:14–30; 1 Кор. 3:12–15).

Бәс Аллаһын Оғлуна итаәт етмәкдән имтина едәнләрин тәлеји нечә олачаг? Онлар лә’нәтләнәчәк вә чәзаланачаглар. Исанын дедији кими: “Она иман едән мәһкум олунмур, иман етмәјән исә габагчадан мәһкум олунмушдур, чүнки Аллаһын Ваһид Оғлунун исминә иман етмәмишдир. Вә һәкм она көрәдир ки, дунјаја Нур кәлди вә инсанлар гаранлығы Нурдан чоһ севдиләр, зира әмәлләри пис иди” (Јәһ. 3:18–19). Аллаһын Оғлуну гәбул етмәјән Аллаһын Өзүнү дә гәбул етмир. Бундан бөјүк күнаһ јохдур. Инди, достум, сән баша дүшәрсән ки, биз мәсиһчиләр нә үчүн дунјанын бүтүн инсанларынын Мәсиһ танымасыны чоһ истәјирик, чүнки инсанлар Ондан имтина етсәләр, Аллаһ да онлары рәдд едәчәк.

г) ЧӘННӘТ ВӘ ЧӘҺӘННӘМ

Дедикләримдән кәләчәк һәјат мәсәләси барәсиндә мәсиһчилијимиздән чоһ шәј баша дүшәчәксән. Мәсиһин гәбул етдикләри Аллаһын Дәрқаһына кедиб, әбәди олараг мәһәббәт вә севинчдә Оунла бирликдә јашајачаглар. Иса деди: “Атамын евиндә чоһ отаглар вардыр; олмасајды сизә дејердим, чүнки јер һазырламаға кедирәм. Әкәр кедиб һазырласам, тәкрар кәлиб сизи Өз јаныма кәтирәчәјәм ки, Мән һарадајамса, сиз дә орада оласыныз” (Јәһ. 14:2,3).

Мүгәддәс Китабын лап ахырында һәвари Јәһја Аллаһын дәрқаһындакы һәјаты белә тәсвир етмишдир: “Мән јени

бир сәма вә јени бир јер көрдүм. Тахтдан јүксәк бир сәс ешитдим. Дејирди: “Будур, Аллаһын чадыры инсанларла бәрәбәрдир вә О, онларла бәрәбәр јашајачагдыр. Онлар Оун халгы олачаг вә Аллаһын Өзү онларла олачагдыр. Онларын көзләриндән бүтүн јашлары силәчәкдир. Артыг өлүм мөвчуд олмајачаг; артыг нә кәдәр, нә фәрјад, нә дә ағры олачагдыр, чүнки әввәлки шәјләр кечиб кетди. ... Галиб кәлән бу шәјләри мирас алачаг вә она Аллаһ олачағам вә о Мәнә оғул олачаг” (Вәһј 21:1–7). Бу Сәма Аллаһын өвладлары үчүн һазырланмышдыр. О бизим тәсәввүр етдијимиздән дә көзәлдир. Мүгәддәс Китабын дедији кими: “Аллаһ Ону севәнләр үчүн һазырладығы шәјләри нә көз көрмүш, нә гулаг ешитмиш вә нә дә инсанын үрәји дүјүмшдур” (1Кор. 2:9).

Бәс Аллаһын өвладлары олмајанлар нә алачаглар? Аллаһ дејир: “Чәсарәтсизләрин, имансызларын, нәтәмизләрин, гатилләрин, зинакарларын, сәһбазларын, бүтпәрәстләрин вә бүтүн јаланчыларын исә ағибәти од вә күкүртлә јанан көлдәдир: бу, икинчи өлүмдүр” (Вәһј 21:8). Чәһәннәм — Аллаһын мәһәббәт вә нурундан тамамилә ајрылмагдыр. Бу вәзијәтин дәншәтини һеч бир сөзлә ифадә етмәк олмаз. Каш ки, белә әбәди чәза әвзинә инсанлар әбәди һәјат сечәдиләр!

д) ИМАНЛЫЛАРЫН ӨЛҮМӘ МҮНАСИБӘТИ

Иманлылар өлүмдән горхурлармы? Хејр! Чүнки Мәсиһ сөз вермишдир ки, онлар өлүмдән сонра Оунла олачаглар (2Кор. 5:8). һәвари Павел Ромада е’дам олунмамышдан габаг јазды: “... Мән, ајрылмағы вә Мәсиһ илә јанашы олмағы арзу едирәм, зира бу даһа јахшыдыр” (Филип. 1:23). Өз әзизләринин дәфниндә мәсиһчиләрин һимн вә илаһи охумаларыны ешидән инсанлар тәәччүбләнйрләр. Биз исә билирик ки, онлар өлмәдиләр, лакин Мәсинлә бирликдә олмаг үчүн кетдиләр вә буна севинмәлијик.

НЭТИЧЭ

Инди исэ, достум, мэн сэнэ жаздыгым бу мэктубуму битирмэлижэм. Эминэм ки, сэнин бэзи суалларына чаваб верэ билдим. Сөзсүз ки, мэним чаваб вермэдижим башга суалларын да вардыр. Мэсэлэн, сэни белэ бир суал марагландыра билэр: “Елми кэшфлэр мэним тэсвир етдижим иманы инкар етмирлэрми?” Эсла жох! Аллаһ бүтүн һэгигэтлэрин ярадычысыдыр. Истэр Мүгэддэс Жазыларда олсун, истэрсэ дэ тэбиэтдэ һэгиги елмлэ асл дини е’тигад арасында зиддијјэтлэр жохдур. Бөјүк мүасир алимлэрин бэ’зилэри сэдагэтли мәсиһчилэрдир. Алимлэр каинатын мө’чүзэлэрини нэ гэдэр чох ачырларса, биз дэ бу мө’чүзэлэри јаратмыш Аллаһын гүдрэт вэ мүдриклијинин бөјүклүјүнү даһа јахшы дэрк едирик.

Бэлкэ дэ сэнин бир чохлаы кими дүнјанын мұһарибэ, сэфалэт вэ эдалэтсизлик проблемлэри, бүтүн бу писликлэрин мөвчудлуғуна Аллаһын нэ үчүн имкан вермэси нараһат едир. Буна Мүгэддэс Китабын чавабы белэдири ки,

бу писликлэри Эдалэтли вэ Мүгэддэс Аллаһ дејил, күнаһкарлар едирлэр. Аллаһ елэ инди дэ халглары күнаһлары үчүн мұһакимэ едиб чэзаландырыр. Нәһајэт, јухарыда дедијимиз кими, Аллаһ һэр кэси өз эмэллэринэ көрэ мұһакимэ едэчэк. Аллаһ каинаты идарэ едир. Биз Онун јаратдығы дүнјаја кирмиш шэрэ Онун дөзүмүнү бүтүнлүклэ баша дүшмэсэк дэ билирик ки, кеч-тез О, иблиси чөһәннәмэ атачаг вэ Өзүнүн Мүгэддэс Эбәди Сәлтәнәтини тә’сис едэчэкдир.

Сәндән артыг дәрәчэдэ хаһиш едирәм ки, әзиз достум, Мүгэддэс Китабы диггәтлэ өјрәниб дуа едәсән ки, Аллаһ сәнэ Мүгэддэс Китабы дәрк етмәкдэ, Хиласкар Иса Мәсиһ инанмагда вэ Аллаһ өвлады олмагда көмәк етсин. Инанырам ки, онда сән Јер үзүндәки бүтүн һәјатын боју Аллаһа вэ инсанлара хидмәт едәчәксән. Сонра исэ әбәди олараг Мәсиһлэ бирликдэ олмаг үчүн Аллаһын Сәмави Евинә көчәчәксән.

Сәмиимијјәтлэ сэнин достун.

Мәтн

1. Аллаһ Кимдир?	3
2. Инсан Кимдир?	5
3. Күнаһ Нәдир?	6
4. Сән Пејгәмбәр Вә Мәләкләрә Инанырсанмы?	7
5. Мәсиһчиләр Һансы Мүгәддәс Китаблары Рәһбәр Тутурлар?	9
6. Иса Мәсиһин Јердә Һәјаты	12
7. Иса Мәсиһ Кимдир?	18
8. Мәсиһ Јерә Нә Үчүн Кәлмишдир?	20
9. Хилас Олмағ Үчүн Нә Етмәк Лазымдыр?	22
10. Мүгәддәс Руһ Кимдир?	22
11. Аллаһын Үчлүјү Нә Демәкдир?	24
12. Чәмијјәт Нәдир?	24
13. Мәсиһчиләрин Аллаһ Гаршысында Борчлары Вә Адәтләри Һансылардыр?	26
14. Мәсиһчиләрин Етик Бахышлары	28
15. Мәсиһчиләр Һансы Кәләчәјә Инанырлар?	29
Нәтичә	32